

ročník XXXVI

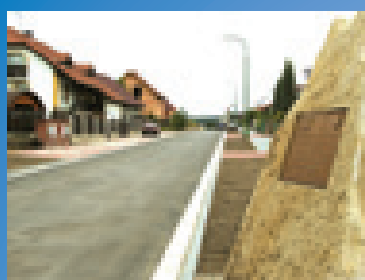
8

2006

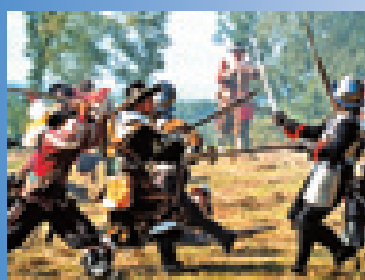
Chlumecké časopis chlumeckého regionu listy

Z OBSAHU ČÍSLA:

KOMUNIKACE SPRÁVEDLNOST

SASOVÉ V CHLUMCI

SKAUTSKÉ
TÁBOROVÉ PRÁZDNINY

Mistrovství Evropy EDU,
27. května - 3. června 2006,
Chorvatsko - Umag

***Dáša Komorová
mistryní Evropy***

SASOVÉ V CHLUMCI

fotografie k článku na straně 12 - autor Antonín Fibigr

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

srpen se chýlí ke konci a já věřím, že pro většinu z Vás bylo léto, ať bylo jakkoliv extrémní ve svém teplotním průběhu, dobrou příležitostí, jak strávit dovolenou podle svých představ.

My jsme se díky vysokým teplotám v červenci potýkali s udržení kvality vody v koupališti, protože toto je napájeno vodou z Bystřice. Říčka měla z důvodu sucha tak malý průtok a byla tím pádem několikanásobně víc znečištěna (odpadní vody z Nového Města mají stále stejné objemové množství), že jsme nemohli účinněji vodu vyměňovat. Betonové dno a boky našeho mamutího koupaliště jsou popraskané a voda se nám ztrácela nejen významným odparem z plochy při teplotách vysoko nad 30 °C, ale i průsakem, protože hladina vody v Bystřici byla níže než voda v koupališti. Přitom je však pravdou, že se panu správci i za takových podmínek, které tu třicet let nikdo nepamatuje, podařilo udržet vodu v koupací kvalitě. Vždyť z hlediska kontrolních odběrů vzorků vody hradeckou hygienou byla voda vždy vyhovující. Pouze průhlednost vody byla nižší. Pan správce si skutečně zaslouží pochvalu. Znovu se ale aktualizuje otázka, jak koupaliště modernizovat, když bohužel leží v inundační (záplavové) zóně Cidlina v Bystřici.

Koncem července jsme otevřeli komunikaci Spravedlnost, která byla generálně opravena sloučenými prostředky Města

a Evropské Unie nákladem 12 milionů korun. Až vyroste tráva na travnatých pruzích mezi komunikací a chodníky z barevné zámkové dlažby, bude to bezesporu nejhezčí ulice ve městě. Zasloužil jsem si několikrát podivení a pohoršení nad tím, že na okraji ulice je strašný balvan s cedulkou a proč za takový ne-

smysl Město vyhazuje peníze. Jedná se však o nařízení EU v tom smyslu, že při udělení dotace musí být (nejlépe do kamene) na viditelném místě ve výšce očí dospělého člověka umístěna mosazná cedule se znaky EU a obce s uvedením data vzniku stavby a výše podpory ze strany EU. Pískovcová mohyla je dovezena z Broumovska a veškeré náklady s evropským nařízením spojené hradí EU a nikoliv Město. Protože jsme nechali opravit i 2400 čtverečních metrů silnice pokračující do průmyslové zóny novým živičným povrchem, ze získaného čerstvého recyklinu jsme ještě provedli úpravy na dalších komunikacích v oblasti Spravedlnost (i část cesty do „Ameriky“).

Červenec se však také vyznačoval smutně proslulou aktivitou zlodějů a vandalů na Chlumecku. Měděné svody byly opakovaně ukradeny na Loretě, na Karlově Koruně, symbol našeho města - socha sedláka od sochaře Obrovského přišla o kosiště, v Osicích zmizela Škroupova bysta (autor české hymny). Mám z toho všeho pocit bezmoci a vzteku, ale není prostě v silách našeho města vše ochránit. Situace je bohužel stejná v celé republice. V církevních chrámech už také nebude díky nájezdům lidských bestí a hyen za chvíli co ukrást, zcizovány jsou sochy z barevných kovů, z pískovce i z mramoru. Moje mínění je velmi vyhraněné: policie musí prostě víc makat, i když i oni nemají díky moderní technice zlodějů lehkou práci, mizerové jsou vybaveni auty, mobily, strojní technikou a sítí překupníků a dokonce organizovanými pašeráckými bandami. Mnoho historických památek končí na objednávku v zahraničí. No a naši stále stejní a stejně chytří tam v Praze by měli podstatně zvýšit sazby trestů pro pachatele, aby z nich opravdu šel strach. Jinak budeme zakrátko bez kulturního dědictví národa. V jiné části Chlumeckých listů dávám za příklad dopis pana místostarosty z Rychnova nad Kněžnou, který reagoval na moje podrážděné vystoupení v televizi. V té souvislosti jsem měl asi dalších pět telefonátů se starosty z republiky, kteří tvrdí, že i u nich je velmi neutěšená stejná situace.

V podzimních měsících bude provedena intenzifikace městské čistírny odpadních vod nákladem patnáct a půl milionů korun. Bude se jednat o osazení modernější technologie s důrazem na zvýšení kvality vypouštěných vod do Cidlina. Vše musí klapnout tak, aby mohl proběhnout tradiční výlov Žehuňského rybníka.

Naši žáci se mohou těšit na podstatné vylepšení výuky odborných předmětů, vždyť ve škole během prázdnin probíhá za přispění desetimilionové dotace od státu výstavba čtyř nových učeben v půdním prostoru staré budovy. Nejdéle v listopadu zde budou otevřeny dvě moderní jazykové učebny, výuka vaření a učebna hudební výchovy. Ve škole máme nový, tepelně izolovaný „krček“ (vestibul s hlavním vchodem), na prvním stupni a v základní škole praktické budou do konce prázdnin hotová těšnění okenních rámců a bude proveden náter staré šedé a popraskané fasády a konečně je po čtrnácti letech od výstavby nové tělocvičny snížen dlouhý dozrak, kvůli kterému nebyla tělocvična hygienou nikdy zkolaudována. No, a pak že se o naši ohromnou školu nestaráme, teď jenom aby z ní na další studia odcházel jenom samí géniové.

Práce na našem divadle také pokračují ve finálních fázích, montují se drahé technologie, šperkuje se interiér. Právě na něj naše nadace vybírá finanční dary od místních firem a obyvatel a dnes již věřím, že snad vybereme i magický milion korun. Vždyť jenom cena za vybavení interiéru (nikoliv technolo-

gie hlavního sálu) činí 1.300.000 korun. Opět i já děkuji všem dosavadním dárcům a věřím, že se někteří další naši podnikatelé taky dodatečně rozhoupou k finančnímu daru Městu, vždyť jméno jejich firmy pak bude navždy zapsáno na mozačné desce pod bystou V. K. Klicpery od pana akademického sochaře Václava Adamce. Je to prestižní záležitost a jak asi bude známým občanům města, kteří při návštěvě divadla nenaleznou své jméno mezi významnými dárci?

Objekt LIDL by měl otevřít prvního září. Po opakovaných dohadování s vedením firmy bude za chodníkem a cyklostezkou od zámecké brány vysázeno trojnásobné množství okrasné zeleně před Mládežnickou ulicí, kde vznikne opravdu pěkný lesopark. I dvůr a parkoviště Městského úřadu v Chlumci nad Cidlinou se z bažinatého močálu již do podzimu změní ve velmi úhledný lesopark s příjezdovou silnicí a s kapa-

citou pro 26 automobilů, se šesti lavičkami. Vedle Klicperova domu již úhledný park vzniká, i sem budou také osazeny odpočinkové lavičky a parkové veřejné osvětlení. Když máme zcela naplnit vzletné přívěsky našeho města „Město v zahradách“, ať je co nejvíce zeleně i v centru. Úplná revitalizace parku u Nejsvětější Trojice je plánována na příští rok.

Následující, zářijové číslo našich Chlumeckých listů bude vzhledem k nadcházejícím slavnostem 28. září vydáno jako dvojčíslo v minimálně dvojnásobném rozsahu. Z důvodu návštěv rodáků a významných hostů (například ředitele Národního divadla v Praze apod.) bude počet výtisků o několik stovek kusů rozšířen a Vy se máte opravdu na čtyřdenních slavnostech i při čtení našeho periodika na co těšit.

Ing. Miroslav Uchytíl
starosta města

VANDALISMUS V ČECHÁCH DOSAHUJE VRCHOLU

V druhé polovině července došlo v naší oblasti k několika neuvěřitelně vandalským a barbarským činům. Jedním z nich byla krádež bronzové busty Františka Škroupa, autora české hymny, v Osicích, druhým byla krádež bronzového kosiště sochy našeho sedláka v Chlumci n.C. Sérii těchto trestných činů zatím uzavírá krádež měděných okapových svodů z muzea Loreta.

Když došlo k medializaci těchto případů ve sdělovacích prostředcích, ozvala se mně celá řada sochařů, památkářů i zástupců obcí a měst, že tyto případy začínají být běžné v celé republice. Jednu z reakcí, konkrétně z Rychnova nad Kněžnou, se svolením autora přetiskujeme. Domnívám se, že je načase, aby naši legislativci značně přitvrdili při postihování takových trestných činů a přestupků, protože zlodějské bandy a vandalové zatím vítězí na celé čáře. Mohlo by se stát, že brzy naší apatii přijdeme o značnou část českého kulturního dědictví. Kdo jiný než policie by měl zintenzivnit vyšetřovací práci, aby ti, kteří stojí na druhé straně, měli strach ze skutečných a citelných trestů. Jednou z možností, jak se účinně bránit zlodějským bandám, je i frekventovaná kontrola výkupu barevných kovů a v případě objevení předmětů pocházejících z krádeže by měl takový výkupce okamžitě doživotně přijít o licenci. Prosím čtenáře o písemné reakce na tyto náměty.

Ing. Miroslav Uchytíl

Starosta města Chlumeck n. Cidlinou
pan Ing. M. Uchytíl

Vážený pane starosto,

díval jsem se v televizi na zprávy, jak byl u vás poškozen památník rebela. Jak těm povalečům není nic svaté a neohroženě opakují znovu a znovu své krádeže. Krádeže litiny, mědi a dalších podobných kovů.

Stejně zkušenosti máme i v Rychnově a blízkém okolí. V Černíkovcích na zámku byla po dvakrát otrhaná měděná krytina. Údajně skončila ve sběrně v Hradci Králové. Nikdo nebyl postížen. Několikrát orvané svody na kolowratské jízdně.

V poslední době otrhané svody z mědi z kaple Proměnění Krista Pána, svod na kostele sv. Havla, svody na kostele Nejsvětější Trojice, opět svody na jízdně, jeden svod na budově gymnázia a svod na soukromém objektu poblíž náměstí. Taky zmizelo 36 metrů litinového zábradlí, které ohraničovalo cestu poblíž železniční trati. To hned druhý den objevil pracovník města v nedaleké sběrně. Opět kradli ti stejní a pravidelní žadatelé o dávku. Policii do těchto případů musíme strkat a přesvědčovat, že vznikla škoda na trestní stíhání. Koncem července, v sobotu odpoledne, objevil kastelán rychnovského zámku nezletilce na střeše kostela jak „roluje“ měděnou krytinu a dospělí spolupachatelé dávají pozor. Jakmile byli objeveni, dali se na útěk. Jedna z osob byla rozpoznána, opět známí pachatelé. Příklad pro policii nestál za další šetření. Údajně nevznikla škoda. To, že byla poškozena krytina, musela se opravit, do kleneb kostela od soboty do pondělka 3x napršelo, zřejmě nejsou škody. Navíc ta nepostižitelnost dává pachatelům křídla a nemají žádné zábrany. Majitel objektu již na další kroky po zkušenostech se zámek v Černíkovcích rezignoval.

Před několika roky stejní pobertové ukradli bustu Otomara Vaňorného. Při obhlídce místa jsem hned policii označil skupinu lidí, která krádež provedla. Busta se po dvou měsících vrátila zpět městu, protože ji zloději „neroztavili“ na ohničku, překupník dostal strach, takže zloděje udal. Tehdy se policie zmínila, že jsem je správně orientoval!

Jsem zvědav, jak dlouho budeme tolerovat tento vandalismus a při tom vědět, kdo to krade. Jak dlouho bude policie konstatovat, že je v této sféře nárůst trestné činnosti a přitom klesá objasněnost. Jak dlouho budou beztrestně sběrný, kde pracují kamarádi zlodějů, „vykupovat“ ukradené artefakty mědi, bronz, litiny a jiných kovů v kategorii do 85 korun za kilo.

Neměli bychom sami reagovat, když mocní jsou v některých případech bezmocní?

Z Rychnova nad Kněžnou zdraví

Jaroslav Kos
místostarosta

ZASEDÁNÍ RADY A ZASTUPITELSTVA MĚSTA

USNESENÍ Z 93. ZASEDÁNÍ RADY MĚSTA

konaného dne 10. července 2006

Rada města:

- **Uložila** městské policii zvýšit dohled nad okolím Zubatovské kaple o víkendech.
- **Schválila** zapůjčení traktoru s řídicím motoristickému spolku CH.moped team na posekání trávy ve dnech 17. a 18. 7. 2006 před závody mopedů, které se uskuteční 22.7. 2006.
- **Vzala na vědomí** „Hrací a provozní řád sportovního hřiště Osadního výboru Pamětník“.
- **Schválila** Smlouvu o výkonu správy majetku (sportovní hřiště Pamětník).
- **Schválila** opravu podlahy v budově Osadního výboru Pamětník v ceně 6.000,- Kč (nalakování včetně broušení).
- **Schválila** změnu v ceníku služeb, která se týká DPH u vstupného na koupaliště.
- **Uložila** bytovému hospodářství ve spolupráci s finančním odborem ukončit smlouvu o vymáhání pohledávek za p. Krškem s firmou Delta Security s.r.o. Praha a uzavřít v téže věci smlouvu s Exekutorským úřadem Hradec Králové.
- **Schválila** žádost Městské knihovny a informačního centra Chlumeck nad Cidlinou, která bude zaslána Královéhradeckému kraji Hradec Králové ve věci přidělení grantu na činnost informačních center (TIC), která jsou v síti center spolupracujících s CzechTourismem.
- **Vzala na vědomí** Zprávu u činnosti Chlumecké průmyslové s.r.o. v měsíci květnu 2006.
- **Schválila** pronájem p.p.č. 69/2 v k.ú. Chlumeck nad Cidlinou Radovanu Šustovi na dobu neurčitou s roční zemědělskou výpovědní lhůtou za cenu 1,- Kč/m²/rok.
- **Schválila** pronájem st.p. 209 v k.ú. Pamětník Jindřichu Kuchtovi na dobu neurčitou s tříměsíční výpovědní lhůtou za cenu 15,- Kč/m² a rok za obdobných podmínek jako měl předchozí nájemce.
- **Schválila** pronájem prostor vrátnice v průmyslové zóně firmě VIKTORIA-GRUPPE AG na dobu kratší než 30 dnů. Nájemné 300,- Kč/m²/rok.
- **Schválila** záměr pronájmu nebytových prostor vrátnice v průmyslové zóně

a **uložila** odboru správy majetku a investic vyvěsit nabídku pronájmu.

- **Schválila** záměr pronájmu komína na škole v Lučicích a **uložila** odboru správy majetku a investic vyvěsit nabídku pronájmu.
- **Neschválila** pronájem prostor bývalé hasičské zbrojnice.
- **Schválila** pronájem prodejny v Pamětníku Ing. Pilařovi za cenu 100,- Kč/-měsíc (budova) a 600,- Kč/měsíc + DPH (movitý majetek).
- **Schválila** umístění jedné sběrné nádoby na odpad o objemu 110 l v prostorách zámeckého parku (po dohodě se sl. Kubešovou) a její celoroční vyvážení na náklady Města Chlumeck nad Cidlinou.
- **Uložila** technickým službám po dohodě s předsedou Osadního výboru Lučice provést zpevnění prostranství před sběrnými kontejnery.
- **Uložila** technickým službám prošetřit způsob ošetřování cest mezi hroby na hřbitově v Lučicích chemickým postřikem.
- **Uložila** odboru správy majetku a investic prošetřit informaci o propadlých částech chodníku v Lučicích včetně možnosti reklamace.
- **Uložila** odboru výstavby a ŽP jednat o náhradní výsadbě zeleně v prostoru po vykácených břízách podél silnice od Lučic k obalovně.
- **Vzala na vědomí** informace starosty ve věci jednání o opravě části komunikace za mostem v Kladrubech.
- **Vzala na vědomí** informace starosty z kontrolního dne stavby dálnice D 11.
- **Vzala na vědomí** informace starosty ve věci obsazování volných ploch v průmyslové zóně.
- **Vzala na vědomí** informace starosty ve věci měření rychlosti.
- **Uložila** místostarostovi a vedoucí odboru správy majetku a investic jednat s A-SANGHEEM o přípravě postupu prodeje bývalých vojenských bytů do konce července s tím, že **schválila** text čestného prohlášení, které bude stávajícím nájemníkům bývalých vojenských bytů firmou A-SANGHEO rozesláno k vyplnění.
- **Uložila** vedoucímu technických služeb prověřit stav chodníku u prodejny Sluníčko v Mládežnické ulici a v případě potřeby zajistit jeho opravu.

■ **Schválila** podporu Ústavní stížnosti ve věci nerovnoměrného rozdělování příspěvku na výkon státní správy pro obce II. a I. typu.

■ **Schválila** rozšíření zářijových Chlumeckých listů o cca 20 stran s tím, že toto číslo vyjde v nákladu 1500 výtisků a jeho cena bude 19,- Kč/1 ks.

■ **Je toho názoru**, že není nutné zadávat tvorbu strategického plánu rozvoje města.

Jana Tučková
sekretariát starosty

Vážený pane starosto,

dovoluji nám, abychom Vám poděkovali za služby, které poskytujete svým spoluobčanům. Zatím jste jediný na celém okrese, a pokud se nám podařilo zjistit i celé naší republiky, který nám postavil rychlobruslařskou dráhu. Dokonce i s diváky - kamionáky. Ve včerejších podvečerních hodinách malá skupina bruslařů startovala v místech, kde se nachází podnik BEST. Tempo i jednotlivé vybavení bylo velmi vyrovnané, nálada mezi soupeři přátelská. O první místo se dělil hned tři účastníci - TF, JO a JO.

Chceme Vás tímto požádat, zda můžete „zalobovat“ a urychlit dostavbu praveho pruhu dálnice, protože v současné době nemůžeme uspořádat závod na bruslích mezinárodních měřitek.

Rovněž úklid nepříjemných kamínků museli obstarat takové rychlobruslaři jako např. ZK s rodinou. No není to škoda?! Děkuje se za pochopení.

Pán Bůh Vám pomáhej.

Zdraví **Organizační výbor**

Jen více takových vděčných sportovců!!!! Mým dalším plánem je po uvedení dálnice do provozu na několika kilometrech nastříkat 50 mm tlustý led a na něm zavést novou olympijskou disciplínu: „vrh trojzubcem s lasem zpoza odstavného pruhu, na něž je za krk připášen rychlobruslař, na projížďající plachtu tiráku, ostrý plavmo start a krasojízda“. Hodnotí se umělecký dojem a samozřejmě čas letmého kilometru. Pohřební ústav Netik Corporation bude profitovat i na trénincích.

Ing. Miroslav Uchytíl
starosta města Chlumeck n. C.

Dne 7. 7. 2006 oslavili 50 let společného života manželé **Jaroslava a Ivan Masopustovi** z Chlumce nad Cidlinou. Toto jubileum přišli společně se svými blízkými oslavit dne 9. 7. 2006 na radnici v Chlumu nad Cidlinou, kde je uvítal starosta města Ing. Miroslav Uchytíl.

Upřímně děkujeme starostovi města panu M. Uchytílovi a paní I. Uchytílové za milé a důstojné uspořádání oslavy k 50. výročí naší svatby.

manželé Masopustovi

ZMĚNA SOCIÁLNÍCH ZÁKONŮ - ŠANCE PRO POTŘEBNÉ OBČANY

Od nového roku dojde k zásadní, deset let očekávané změně v zákonech sociálního zabezpečení, týkající se především sociálních služeb a dávek hmotné nouze. Tyto zákony se významně dotknou početné skupiny občanů, kteří potřebují sociální služby k zachování standardu svého života a k přežití.

Zákon o sociálních službách

Dosavadní systém „bezmocnosti“, tj. zvýšení důchodu pro bezmocnost, který byl vyplácen k důchodům ve třech výších podle zdravotního stavu, se ruší od 1. 1. 2007. Od tohoto data se přiznané bezmocnosti automaticky „překlopí“ na příspěvky na péči v hodnotě 8,3násobku současné výše příspěvku pro bezmocnost. Příspěvek nebude vyplácen současně s důchodem, ale rozhodovat o něm bude úřad s rozšířenou působností státní správy, tj. Magistrát Hradec Králové, a vyplácen bude zvlášť.

Na příspěvek na péči dosáhne každý, kdo o něj požádá a splní podmínky nároku jednoho ze čtyř stupňů závislosti na péči druhé osoby, který posoudí jednak Magistrát a jednak posudkový lékař. Potom obdrží každý měsíc částku ve výši 2 000,- až 11 000,- Kč. Příjemce tohoto příspěvku je povinen využít ho na zajištění potřebné pomoci a Magistrát je oprávněn využití příspěvku kontrolovat. Občané, kteří potřebují pomoc druhé osoby, tak dostanou šanci zaplatit za službu jiné osobě dle svého výběru, která se o něj postará, nebo koupit registrovanou sociální službu, například pečovatelskou službu nebo umístění v domově důchodců.

Změna příspěvku podle stupně BZM:

BZM částečná	I. Stupeň příspěvku na péči	2 000,- Kč
BZM převážná	II. Stupeň příspěvku na péči	4 000,- Kč
BZM úplná	III. Stupeň příspěvku na péči	8 000,- Kč
	IV. Stupeň příspěvku na péči	11 000,- Kč

Zákon o hmotné nouzi

Tento zákon ruší všechny současné dávky poskytované na základě sociální potřeby, tj. dávky pro nezaměstnané a rodiny s dětmi. Zákon neruší dávky poskytované zdravotně postiženým občanům.

Osobou v hmotné nouzi je osoba, která po odečtení přímě-
řených nákladů na bydlení nedosahuje částky živobytí, přičemž si nemůže tento příjem zvýšit vzhledem ke svému věku, zdravotnímu stavu nebo z jiných vážných důvodů vlastním přičiněním a zabezpečení základních životních podmínek je tak vážně ohroženo.

V rámci tohoto zákona budou vypláceny tři druhy dávek - příspěvek na živobytí, doplatek na bydlení a mimořádná okamžitá moc. Rozhodovat o přiznání dávek bude Městský úřad v Chlumu nad Cidlinou, který bude také povinen vypracovat každému klientovi aktivizační plán tak, aby se pokud možno stal nezávislým na péči státu.

Daniela Lusková

MOŽNOST VZDĚLÁVÁNÍ PRO MATKY NA MATEŘSKÉ A RODIČOVSKÉ DOVOLENÉ

Upozorňujeme maminky, že tuto možnost **bezplatného dálkového vzdělávání prostřednictvím internetu** nabízí Regionální agrární komora v Hradci Králové. Jedná se o kurzy s různým zaměřením (ekonomika, účetnictví, informatika, komunikace a sebeprezentace, angličtina a další) pro ženy se středoškolským nebo vysokoškolským vzděláním, které jim mají umožnit po skončení rodičovské dovolené výhodnější uplatnění na trhu práce. Letáčky s přihláškou jsou k dispozici v domě dětí a mládeže, tel. 495 485 357. Podrobnější informace také na Agrární komoře 495 535 997, nebo na internetu <http://evyna/pef/czu/cz>.

Jsem pravidelným čtenářem Chlumeckých listů a jsem rád, když si v nich přečtu, co se v našem městě podařilo. Se zájmem jsem každý měsíc začal sledovat informace Nadačního fondu divadla. Ale ať čtu, jak čtu, nevidím na seznamu dárců - až na malé výjimky - jména radních a zastupitelů a přemýšlím, zda

jsme v minulých volbách volili správně. Letos asi budu vybírat JINAK. A možná nebudu sám. Dále zde postrádám jméno paní ředitelky Nadace fondu - ta by měla jít občanům také příkladem, stejně jako nová paní ředitelka kulturního střediska.

čtenář Chlumeckých listů

AHOJ MOŘE!

Probouzíme se do horkého prázdninového sobotního rána. V malém městečku, jež se rozkládá na březích dvou řek, již dávno pekaři rozvezli housky, poštáci doručili ranní noviny a první nedočkavci zakoupili vstupenku na místní koupaliště.

Svým životním tempem se námi sledované městečko nikterak neliší od běžných měst, která známe. Má školu i cukrárnu, lékárnu i pekárnu (dokonce vinárnu!), hodinářství, železářství, květinářství a vůbec všechno, nač si laskavý čtenář rozhodne vzpomenout.

Na náměstí stojí starý kostel, na druhém náměstí se hrdě tyčí morový sloup a všemu tomu poskytuje záštitu barokní zámeček, jenž byl usazen na uměle navozeném kopci.

Takové příjemné malé městečko. A zrovna tady se to stalo...

Začíná víkend. Sobota ráno. Poslední možnost všechno dokoupit a dobalit. Za několik hodin totiž letadlo a našinec se jede rekreovat k moři. Juj, to se těším! Z rozpálené bytovky, z rozteklého asfaltu na silnicích, z beznadějných veder a konečně taky pryč od práce. K moři!

S radostí a těšením balím plavky, boty do vody, opalovací krém, věci na převléknutí a další nezbytnosti. Ještě rozloučit s paní sousedkou a poprosit, zda by byla ochotna mi ten týden zalévat kyticky, pak v klidu dopřemýšlet, co mi ještě chybí a tradááá: AHOJ MOŘE!

V tom už sama sousedka zvoní a já běžím otevřít s klíčkem v ruce.

Ano, samozřejmě, že budu zalévat - mějte se tam krásně, nespalte se, hodně foťte, ať máte nač vzpomínat...

Pusinku, objetí a v tom
PRRRRÁÁSSSK.

V tomhle červencovém horkém dni, kdy se ani lísteček na stromě nepohne, kdy všichni s nadějí vyhlížíj se bemenší závan, se přece jen udělal průvan a dveře s bezpečnostním zámkem se s pečlivostí zavřely.

Polil mne studený pot, ale hned se mi ulevilo. Držím přece klíč pro sousedku, takže ještě pár posledních šprýmů a už se definitivně loučíme.

Chci odemknout svým vlastním klíčem svůj vlastní byt a v tuto chvíli mi bohužel svítá celá pravda. Žaludek se mi stáhl jako při zkoušce, kdy nic neumím, nohy mi jemně zavravoraly a ruce se mi koupou ne v studeném potu, nýbrž v úplně ledovém oceánu.

Ve své horlivosti, abych se při odchodu tradičně nemusela zdržovat hledáním klíče, jsem si je vsunula zevnitř do zámku.

Čtenářovi necht, prosím, neuniká, že za pár hodin letí letadlo a v bytě je pas, letenka a vše potřebné a našinec stojí bos, sice s klíčem v ruce, avšak bez mobilu, bez nápadu a hlavně zcela bez sebe před vlastním nedobytným bytem na chodbě.

A teď, babo rad!

Sousedka mi ochotně půjčuje svůj mobil. Volám bratrovi, který je velmi nadšen, že opět něco potřebuji, ale nakonec celkem ochotně přijímá rozkazy a jede shánět. První cesta: zámečník pan K... Zámečník K je na dovolené, volá mi zpět na sousedčin mobil. Aha. Tak druhá cesta - zámečnickův bratr, tak pan K. (věnoval se přece stejné profesi a včera jsem ho viděla ve městě)... Ano, zámečnickův bratr je ve svém obchůdku, ale poslal mě do pr... (Že by do Prahy? V tomhle vedru? Proč ne raději do Hr? To aspoň není tak daleko. Asi fakt myslel do pr...) Déle nečekáme. Zámečník pan S., ten se zabouchlými dveřmi nezabývá.

Napadají mne hasiči - po žebříku by se tam přece dalo vylézt, pravda je to vysoko, ale požárníci přeci mají takhle dlouhý žebřík a hlavně já mám otevřený balkon.

Volám kamarádovi hasičovi. Ne, zdejší hasiči bohužel dlouhý žebřík nevlastní. Dokonce takový žebřík není ani na městě.

Začínám šilet - kde to jsme? Co kdybych tam měla zavřenou malou neteřinku?

A jiné další zoufalé scénáře mi letí hlavou jako horečnatý sen. Zbývá zámečník pan D. - ten je také na dovolené a zámečník ve vedlejší vesnici a pak? Uletí mi letadlo? Je tohle konec dovolené?

Volám dalšímu kamarádovi, ličím zoufalou situaci a hlavně hodiny se kvapem posunují. Co bys dělal, Petře? Šel bych za zámečníkem K., tak zní jeho okamžitá odpověď. Ano, ale on je na dovolené. No tak jdi za jeho bráchou, ten to taky dělá... Aha. Kruh se nám zavírá. Ten nás přeci poslal do oněch končin... Konec invencí.

Přemýšlím, kdo by se odvážil vylézt na vysoký balkon? V tomhle vedru asi nikdo. A navíc, představa, že mám na krku pád někoho ze svých známých, to raději snad zůstanu doma.

A přece. Koho to napadlo prvního, už ani nevím. Ale v tomhle malém vylidněném a zdánlivě poněkud neochotném městečku přece jen bydlí pan Z. - („Z“ proto, že je zachránce). Dělá výškové práce a bratr ho zná coby horolezce.

Nyní náš příběh dostává nový spád. Sháním souseda, který bydlí pode mnou - samozřejmě není doma, ale našťastí je nedaleko a zanedlouho se vrátí domů a už jedeme s naším zachránce na místo činu. Mrštnost, kterou prokázal, rychlost, ohebnost, pružnost a hlavně ochotu, tu tady mohu jenom těžko popsat: Vyskočil tam jako rys, ani jsme se nestačili bát a už je vše vyřešeno. Dveře mého bytu se slavnostně otvírají a honem honem vytahují klíče. Na telefonu je 14 nepřijatých hovorů a v bytu jako po výbuchu - mám přece plné ruce práce s balením.

Ano, ještě to stihnu. Za chvíli přece jenom budu moc vykřiknout: AHOJ MOŘE!

Slávka Pěchočová

INZERCE

JAK SE MĚŘILA RYCHLOST AUT PŘED 80 LÉTY

Dostala se mně do ruky kniha místních strážníků z roku 1926 tzv. Policejní oznamovatel, kde jsem našel zajímavý způsob, jak měřit rychlost projíždějících aut Chlumcem n. C.

7. 8. 1926 - Policejní stráž na vědomí

Podle úředních stopek zjišťována bude rychlost projíždějících aut a motorových kol městem.

Přiměřená rychlost městem jest 15 km (!!!) za 1 hodinu, tj. 15 000 m, takže 1 km počítá se 240 vteřin času.

1 000 m	240 vteřin
500 m	120 vteřin
250 m	60 vteřin

Odměřená vzdálenost na 250 m jest:

1. **Náměstí:** Od elektrického litého sloupu proti Jelenu až po věžní hodiny pana Josefa Kinšnera

2. **Pražská ulice:** Od Okresního domu až po dům pí Palanové čp. 113/IV.

3. **Jiráskova ulice:** (nyní Kozelkova) Od Okresního domu až k pekaři p. Málka (nyní p. Vytlačil)

Takže rychlost jízdy aut se bude hlásit jen ti, kteří pojedou přes odměřenou vzdálenost 250 m méně než 60 vteřin.

Starý

A již 10. 8. 1926 čtu zápis:

Dnes v 7.20 hod. jelo osobní auto značky 0 VII-374 velkou rychlostí 45 km Pernštýnskou ulicí směrem ku Praze.

Pištor

Zajímavé a jednoduché, což? Samozřejmě, že následuje spousta ALE.

LV

HLASOVÁNÍ V ANKETĚ STROM ROKU 2006 ZAČÍNÁ

Hradec Králové (2. srpna 2006) - Jasan, hruška, tři duby a sedm lip se letos probojovaly do finále celostátní soutěže o nejsympatičtější strom, kterou již pátým rokem pořádá Nadace Partnerství. O tom, který z nich se stane Stromem České republiky roku 2006, rozhodne veřejnost hlasováním, jež začalo první srpnový den. Královéhradecký kraj reprezentuje Vojtěchův dub rostoucí ve Skřivanech u Nového Bydžova. Program Strom života již druhým rokem podporuje společnost Skanska, která na něj v letošním roce věnuje 6,1 milionu korun. Záštitu nad anketou převzal ministr životního prostředí Libor Ambrozek, jehož resort je současně i spoluvyhlašovatelem.

Vojtěchův dub

Václav Vojtěch, který se v letech 1928-1930 účastnil jako jediný Čech první výpravy amerického admirála Evelyn Richarda Byrda k jižnímu pólu, je zřejmě nejslavnějším rodákem ze Skřivan a na jeho odkaz jsou místní patřičně hrdí. Čtyři sta let starý a majestátný dub nese proto právě jeho jméno. K Vojtěchovu dubu vede od zdejšího zámku naučná stezka vyzdobená cedulemi vyrobenými a ilustrovanými místním rodákem panem Vanturou, neúnavným propagátorem polárníkovy odkazu. Svým nadšením dnes již osmdesátiletý Vantura nakazil i Michala Janoucha, a to natolik, že se stal meteorologem specializovaným právě na polární oblasti. „Vojtěchův dub bude nejoblíbenějším stromem mezi polárníky,“ říká Janouch a věří, že strom v hlasování podpoří polární badatelé z celého světa.

Jak hlasovat

Hlasovat pro Vojtěchův dub je možné třemi způsoby. Podpořit jej můžete zasláním dárcovské SMS na telefonní číslo

87777 ve tvaru DMS STROM6. Hlasovat je možné i hromadnými archy, které lze objednat v kanceláři Nadace Partnerství. Třetí možností je hlasování prostřednictvím kupónů, které budou vycházet ve vybraných časopisech, místních zpravodajích a novinách. Stav hlasování, informace o anketě a o veřejné sbírce budou uvedeny na internetových stránkách programu Strom života www.stromzivota.cz. Hlasování je zpoplatněné a jeho výtěžek putuje do veřejné sbírky na výsadbu stromů a péči o ně. Každý, kdo se rozhodne zaslat svůj hlas, proto současně přispěje na zkrášlení české krajiny. (Cena jedné DMS je 30,- Kč, přičemž 27,- Kč putuje do veřejné sbírky Strom života. Službu DMS zajišťuje Fórum dárců.)

Hlasovat je možné do 11. října 2006. Strom roku 2006 bude slavnostně vyhlášen v předvečer Dne stromů 19. října ve Wannieck Gallery v Brně na Koncertě pro stromy, na kterém vystoupí Dan Bárta a Illustratosphere.

Finalisté:

Lípa Johany z Rožmitálu (Středočeský kraj)	DMS STROM1
Slanická lípa (Jihočeský kraj)	DMS STROM2
Lípa na platořské návsi (Plzeňský kraj)	DMS STROM3
Jasan pana Šolce (Karlovarský kraj)	DMS STROM4
Varnsdorfská hruška (Ústecký kraj)	DMS STROM5
Vojtěchův dub (Královéhradecký kraj)	DMS STROM6
Vendolská lípa (Pardubický kraj)	DMS STROM7
Lípa u hradu Sádek (Kraj Vysočina)	DMS STROM8
Bzenecká lípa (Jihomoravský kraj)	DMS STROM9
Švábenický dub (Jihomoravský kraj)	DMS STROM10
Lípa z Morav. Berouna (Olomoucký kraj)	DMS STROM11
Dub u Sušanky (Moravskoslezský kraj)	DMS STROM12

Více o finalistech <http://stromzivota.cz/cestina/strom-roku-fin2006.php>

kontakt: Klára Slámová, koordinátorka ankety Strom roku
tel.: 542 422 781, gsm: 605 116 723
e-mail: klara.slamova@ecn.cz

Anketa Strom roku 2006

Nadace Partnerství pořádá anketu Strom roku 2006 s cílem zvýšit prostřednictvím stromů zájem lidí o jejich okolní životní prostředí. Na www.stromzivota.cz najdete fotografie a příběhy všech stromů. Hlasovací lístek s označeným stromem, který je Vám sympatický, zašlete do 11. října na adresu Nadace Partnerství, Panská 7, 602 00 Brno, heslo: Strom roku. Vítěz ankety bude vyhlášen 19. října na Koncertě Dana Barty pro stromy.

☐ 1. Lípa Johany z Rožmitálu – Středočeský kraj	☐ 7. Vendolská lípa – Pardubický kraj
☐ 2. Slanická lípa – Jihočeský kraj	☐ 8. Lípa u hradu Sádek – Kraj Vysočina
☐ 3. Lípa na platořské návsi – Plzeňský kraj	☐ 9. Bzenecká lípa – Jihomoravský kraj
☐ 4. Jasan pana Šolce – Karlovarský kraj	☐ 10. Švábenický dub – Jihomoravský kraj
☐ 5. Varnsdorfská hruška – Ústecký kraj	☐ 11. Lípa z Moravského Berouna – Olomoucký kraj
☐ 6. Vojtěchův dub – Královéhradecký kraj	☐ 12. Dub u Sušanky – Moravskoslezský kraj

Jméno:
Příjmení:
Adresa:
Telefon: Email:

Hlasováním podpoříte sázení stromů ve městech a obcích. Odešlete dárcovskou SMS ve tvaru DMS STROM1 až DMS STROM12 na číslo 87777.

Cena jedné DMS je 30,- Kč, z čehož 27,- Kč půjde na sázení stromů v programu Strom života Nadace Partnerství.

Do ankety budou přičteny pouze hlasy na originálních kupónech.

Aktuální stav na www.stromzivota.cz

Partneři:

Generální partner programu Strom života

Hlavní partner ankety Strom roku

ČR – spoluvyhlašovatel ankety Strom roku

Ministerstvo životního prostředí

ČINNOST MASARYKOVY LIGY PROTI TUBERKULÓZE V CHLUMCI NAD CIDLINOU

Po druhé světové válce v roce 1945 vznikla i v Chlumci nad Cidlinou dobročinná instituce Masarykova liga proti tuberkulóze. V jejím čele stálo čestné představenstvo, které řídilo její chod. Pokud se pamatují, kromě MUDr. Petra Poliščuka, odborného plicního lékaře a rentgenologa, to byl pan Schörks, lékárník, a pan učitel Černý. Tento kolektiv řídil činnost ligy v Chlumci.

Sídlo Masarykovy ligy proti tuberkulóze bylo z počátku na jižní straně náměstí v domě po panu Krauzovi, který tu měl dříve obchod s kůžemi, vedle pekařství pana Haltufa. Za okupace Československé republiky Německem skončil pan Kraus se svou rodinou v koncentračním táboře, pravděpodobně v Osvětimi. Sídlo ligy bylo později asi dvakrát přemístěno.

V ordinaci kromě MUDr. Petra Poliščuka pracovala tehdy sociální pracovnice Libuše Němcová a já, administrativní síla. Úkolem tohoto kolektivu bylo podchycovat osoby nemocné tuberkulózou, případně administrativně zajišťovat jejich léčení v plicních sanatoriích.

Pro podchycování nemocných jsme spolupracovali s národním výborem, kde jsme získávali adresy občanů, ulici po ulici, a posílali jim obálky k účasti na bezplatné rentgenologické vyšetření a prohlídce, které se konaly dvakrát v týdnu. Ve dnech, kdy se neordinovalo, jsme my pracovnice zakládaly kartotéky nemocných a ohrožených rodinných příslušníků. Kromě toho jsme mimo ordinaci dny navštěvovaly okolní vesnické školy, kde jsme žákům nalepovaly náplasti s tuberkulínou a kontrolní masti, aby se zjistila reakce na TBC. K tomuto účelu jsme měly k dispozici i dopravní prostředek - jízdní kolo, abychom nebyly závislé na autobusové dopravě. Za tři dny nato se učitelé s žáky museli sami dostavit do ordinace na rentgenové vyšetření a aby lékaři zaznamenali reakci na tuberkulínové zkoušky. Pro nás pracovnice to opět znamenalo zakládání kartotéčních štítků.

Duší Masarykovy ligy proti tuberkulóze v Chlumci byl MUDr. Petr Poliščuk, odborný plicní lékař, zkušený rentgenolog a známý lidumil. K stáří, jak jsem se později dozvěděla, mu byly u rukou am-

putovány některé prsty z důvodu následků dlouhodobého ozařování rentgenem. Kromě práce v Masarykově lize pracoval také ve své soukromé ordinaci. Mnoho občanů je mu vděčných. Myslím, že o panu MUDr. Petru Poliščukovi se dá doslova říci, že půl svého života obětoval boji proti tuberkulóze.

Později byla činnost Masarykovy ligy zastavena a provádělo se pravidelné snímkování občanů ze štítu. Díky této zdravotnické činnosti a osvětě se podařilo výskyt tuberkulózy minimalizovat.

V současné době, když se náhodně objeví tuberkulózní případ, bije se na poplach a šetří se, s kým nemocný přišel do styku, musí se příslušní lidé podrobit povinné lékařské prohlídce. Myslím, že právě v dnešní době, kdy jsou otevřeny hranice a obyvatelstvo migruje k nám legálně i nelegálně z celého světa, zvláště z asijských zemí, měla by existovat preventivní opatření pro podchycování tuberkulózní nemocných, jako tomu bylo u činnosti Masarykovy ligy proti tuberkulóze, aby metla lidstva byla vymýčena.

Růžena Hochmannová

ČASOVÝ ROZVRH OSLAV OTEVŘENÍ KLICPEROVA DOMU VE DNECH 28. 9. - 1. 10. 2006

Čtvrtek 28. 9. 2006

Hodina	Náměstí	Zahrada KD	Velký sál	Malý sál
8.00 - 16.00	130 let chlumeckých hasičů - výstava techniky - den otevřených dveří v hasičské zbrojnici			
9.00 - 9.45	Dechový orchestr ZUŠ + mažoretky			
9.45 - 10.00	Trubači - svěcení praporu města - příjezd V.K. Klicpery + průvod ke Klicperovu domu			
10.45 - 11.00		Koncert dechového orchestru ZUŠ		
11.00 - 11.30		Slavnostní zahájení oslav otevření Klicperova domu		
11.30 - 12.00		Vystoupení pěveckého sboru		
12.00 - 12.15		Česká beseda - vystoupení tanečního souboru OS Město v zahradách		
12.15 - 14.00		Melodybrass-koncert		Loutk.předst. ZUŠ pro nejmenší
14.00 - 15.00		Tempo-koncert		Ukázky řemesel - školní družina
14.30 - 15.30			Vystoupení ZŠ, MŠ, ZŠP	
15.00 - 15.30		SHE-POT - vystoupení		
15.30 - 16.30		WCS - koncert	Loutk. předst. ZUŠ	
16.30 - 18.00		Komunální odpad - koncert		
18.00 - 19.00			Divadelní představení Vězeň na Bezdězu - DS Klicpera Chlumec n.C.	
19.00 - 20.00			Divadelní představení Potopa - DS Klicpera Chlumec n.C.	
20.00				Cimbálová muzika Strýci ze Strání

Po celý den je možnost prohlídky divadla. ● Vstupné na celý program dne zdarma. ● Zajištěno občerstvení.

Pátek 29. 9. 2006

Hodina	Náměstí	Zahrada KD	Velký sál	Malý sál
9.00 - 9.45			Loutkové divadlo ZUŠ - pohádky pro nejmenší	
10.15 - 11.00			Pásmo pohádek pro nejmenší - kinoprojekce	
14.00 - 15.30			Koncert solistů - absolventů ZUŠ	
19.00 - 21.00			Spirituál Kvintet - koncert - vstupné 200,-	

Předprodej vstupenek na Spirituál Kvintet bude zahájen od 5. 9. 2006 (každé út a čt od 15.00 do 18.00) v pokladně Klicperova domu

Sobota 30. 9. 2006

Hodina	Náměstí	Zahrada KD	Velký sál	Malý sál
9.00 - 12.00			Setkání s múzami (žáci ZUŠ, ZŠ, ZŠP)	Tvůrčí dílny
			Tvůrčí dílny - fotografická, malířská, novinářská, literární a divadelní	
14.00 - 15.30			Koncert solistů - absolventů ZUŠ	
19.00 - 21.30			Zahájení 59. ročníku amatérské přehlídky divadelních souborů Klicperův Chlumec	
			Divadelní představení - SUGAR - DS Klicpera Chlumec n.C.	
21.30 - 24.00				Melodybrass - k poslechu a tanci

Předprodej vstupenek na Klicperův Chlumec bude zahájen 5. 9. 2006 (každé út a čt od 15.00 do 18.00 v pokladně Klicperova domu)

Neděle 1. 10. 2006

Hodina	Náměstí	Zahrada KD	Velký sál	Malý sál
19.00 - 21.30			Divadelní představení - SUGAR - DS Klicpera Chlumec n.C.	

VYSTOUPENÍ DECHOVÉHO ORCHESTRU A MAŽORETEK 2006

2. 9. - - 3. 9.	Zlín Mezinárodní festival dech. a folklorních souborů
9. 9.	Přelouč Předávání ceny F. Filipovského za dabing

CENTRUM KULTURY MIKAN CHLUMEC NAD CIDLINOU pořádá

59. KLICPERŮV CHLUMEC 2006 pod záštitou hejtmana Královéhradeckého kraje Ing. Pavla Bradíka

30. 9. premiéra	Klicperův dům od 19.00 hodin P. Stone - J. Styne - B. Merrill:
a 1. 10.	SUGAR - NĚKDO TO RÁD HORKÉ DS Klicpera Chlumec n.C.

7. 10.	Klicperův dům od 19.00 hodin Josef Tejkl: BÍLÍ ANDĚLÉ PIJÍ TESAVELU DS Černí šviháci Kostelec nad Orlicí
14. 10.	Klicperův dům od 19.00 hodin Miloň Čepelka: PAVOUČEK PRO ŠTĚSTÍ DS Jirásek Týniště nad Orlicí
17. 10.	Klicperův dům od 17.30 a 19.00 hodin NIKDO NENÍ DOKONALÝ natáčení zábavného pořadu televize PRIMA o lidské nedokonalosti s Jiřím Krampolem a jeho hosty
21. 10.	Klicperův dům od 19.00 hodin POČASÍ NA ZABITÍ aneb FUCKING STORY! DS Vicena Ústí nad Orlicí
28. 10.	Klicperův dům od 19.00 hodin Giullio Scarnicci - Enzo Tarabusi: OTCOVÉ SE RODÍ VE SKŘÍNÍCH DS Symposion Třebechovice pod Orebem
28. 10.	Klicperův dům od 21.30 hodin ZAKONČENÍ A VYHODNOCENÍ 59. KLICPEROVA CHLUMCE

Tento projekt se uskutečnil s finanční podporou
Královéhradeckého kraje

Předprodej vstupenek v prodejně Textil Klicperovo nám. 60/1
Info: 604 915 583 ZMĚNA PROGRAMU VYHAZENÁ!

INFORMACE NADAČNÍHO FONDU PRO VÝSTAVBU VÍCEÚČELOVÉHO KULTURNÍHO ZAŘÍZENÍ V CHLUMCI N.C.

Finanční částka na účtu nadačního fondu z vašich darů se opět navýšila. **Do-
posud bylo vybráno 598.000,- Kč.**

Dnes děkujeme za dar těmto novým
dárcům: firmě MAGBUD Czech Repub-
lic s.r.o., firmě NIROSTA, spol. s r.o., obč.
sdruž. Chlumec, Obci Písku, firmě SLUŽ-
BY NETÍK, Mgr. E. Forejtové, Ing. V. Ber-
nartovi a Mgr. J. Bernartové

Pamětní deska se jmény dárců bude
zadána k výrobě ihned po prázdninách.
Upozorňujeme, že se blíží datum, ke kte-
rému jsme stanovili uzávěrku pro výrobu
pamětní desky. **Termín pro všechny,
kteří chtějí být zde trvale připomíná-
ni za svoji vstřícnost ke kultuře je te-
dy 31. 8. 2006.** Opět přinášíme aktuál-
ní abecední přehled všech dárců (tučně
jsou vytištěni dárci od 10 000,- Kč).

Děkujeme všem, kteří již dali najevo,
že jim kulturní život v našem městě ne-
ní lhostejný.

Ústně je přislíbena velice význam-
ná částka od firmy KOBLA, která prová-
dí rekonstrukci Klicperova domu. V nej-
blížeších dnech dojde k podpisu smlouvy

a v příštích Chlumeckých listech se o všem
dočtete.

Antonín Lauterbach
čestný předseda NF
a
Mgr. Jana Bernartová
předsedkyně správní rady NF

Přehled dárců:

ANZA s.r.o.
Ing. Bernart V. a Mgr. Bernartová J.
**Bohemian Waste Mangerr
Building plast s.r.o.**
DESPA s.r.o.
Dr. Kinský dal Borgo Pio
Kinský dal Borgo Giovanni
FOLBER s.r.o.
Mgr. Forejtová E.
Gott K.
Hamplová J.
Hlídek J.
Komárek J. a Mgr. Komárková M.
Kovoplast Chlumec nad Cidlinou, a.s.
Květinářství Azalka
Lauterbach A.
Lišice - obec

LUNA - velkoobchod
MAGBUD Czech Rerublic s.r.o.
Malý M. - závodní stravování
Netík D.
NIROSTA, spol. s r.o.
Obč. sdruž. Chlumec
Obč. sdruž. Město v zahradách
OSEVA UNI
Perena, společnost s.r.o.
Permt ORO
Písek - obec
Pokorný P.
PRO AUTO LOUDA s.r.o.
Rybářství Chlumec nad Cidlinou, a.s.
PhDr. Richter K.
JUDr. Řeháček P.
SLUŽBY NETÍK
Sokol - divadelní soubor Klicpera
Švecovi Petra, Adam a Barbora
TEROM
Ing. Uchytíl M.
JUDr. Vaníček Z.
VAMR
Vosáhlo J.
Ing. Arch. Zima J.
Zmítko M.

SASOVÉ V CHLUMCI

Ten, kdo navštívil v sobotu 15. července zámek Karlova Kořuna, vydal se zároveň i na vzrušující cestu proti proudu času, která jej zavedla až do neveselých časů třicetileté války. Ve zmíněný den totiž v zámeckém parku rozbil svůj tábor hradecký spolek přátel historického šermu Svobodní žoldnéři, jenž se zaměřuje právě na válečnictví tohoto dějinného období. V ležení Svobodných žoldnéřů viděli diváci ukázky dobových tanců, výcvik mušketýrů a pikenýrů, dále mohli navštívit dobové tržiště či obdivovat zručnost historických řemeslníků. V rámci hlavního bodu programu pak zhlédli ukázkou bitevní scény, připomínající obsazení Chlumce saským vojskem v roce 1634. Celou akci pak uzavřelo večerní vystoupení folkové skupiny Kantoři. Jistě není od věci povědět si něco málo o historickém pozadí událostí, které před 372 lety přivedly bezohledné saské žoldnéře až do našeho města.

Držitelem chlumeckého panství byl po téměř celé období třicetileté války (1618-1648), Jan Oktavián Vchynský. Právě díky němu zůstal Chlumec dlouho ušetřen větších vojenských akcí. Tehdejší armády složené z žoldnéřů - nájemných zabijáků z různých končin Evropy - způsobovaly civilnímu obyvatelstvu všude stejná příkoří, a vůbec jim nezáleželo na tom, zda se jedná o poddané panovníka, proti kterému měly vést boj, či toho, jenž si je za své peníze najal. Vchynský to coby důstojník císařské armády velmi dobře věděl a dokázal si zařídit, aby bylo jeho panství zbaveno povinnosti ubytování vojska, nemuselo dokonce ani odvádět vojenské kontribuce ve stejné výši jako jinde. Takto dovedl Jan Oktavián po několika let chránit svůj majetek před armádou, ve které sám sloužil. Nemohl jej však ochránit před pustošivým vpádem vojska nepřítele...

Válečné útrapy dolehly na Chlumec bezprostředně až počátkem třicátých let, a to v souvislosti se saským vpádem do Čech roku 1631. Saský panovník - vévoda a kurfiřt Jan Jiří - vystupoval po řadu let jako spojenec římskoněmeckého císaře, českého a uherského krále Ferdinanda II., který mu dokonce za odměnu zastavil Horní a Dolní Lužici, patřící tehdy k českému státu. Svou věrnost císaři by Jan Jiří patrně zachoval i nadále, nebýt toho, že roku 1629 vydal Ferdinand restituční edikt, na jehož základě měla protestantská knížata v Německu navrátit katolické církvi veškerý majetek, který si „přivlastnila“ za posledních osmdesát let. Knižata (mezi nimi i saský vévoda) samozřejmě něco podobného učinit odmítla, jejich rozhodný odpor přiměl nakonec Ferdinanda od realizování ediktu ustoupit. Vzájemné vztahy císaře a saského vévody však již zůstaly na bodu mrazu. Když do války proti Ferdinandovi v roce 1630 úspěšně vstoupil švédský král Gustav II. Adolf, rozhodl se i Jan Jiří stát se jeho spojencem. Kurfiřt se tak tímto krokem rozhodl pro válku s císařem. Generál Arnim vtrhl následně v čele saských vojsk do Čech, postupoval velice rychle a v listopadu 1631 obsadil bez boje Prahu. Sasové poté táhli dále na východ. V prosinci téhož roku vyplnili Nymburk, odkud jimi byl vypuzen nerozhodný císařský generál Tiefenbach, který poté krátce pobýval i v našem městě. Chlumec byl nyní bezprostředně ohrožen vpádem „kurfiřtského lidu“, naštěstí Sasové již dále nepostupovali a na jaře 1632 je z Čech vytlačila armáda císařského generalissima a frýdlantského vévody, Albrechta z Valdštejna. Chlumec i celé Čechy si tak mohly vydechnout.

Bohužel, již v roce 1634 se Sasové do Čech vrátili. Divoká soldateska vyplnila rozsáhlé území východně od Prahy, pobíjela obyvatelstvo a za sebou nechávala jen spáleniště. Například v Nymburku povraždili přoopilí žoldnéři tamní obyvatelstvo, které se před nimi ukrylo v chrámu sv. Jiří. (Severní portál, jímž vojáků do kostela vtrhli, je na paměť této události dodnes uzavřen.) Dne 15. srpna 1634 dorazily oddíly saských rejtářů i do Chlumce. Na žádný odpor nenarazily, a tak se mohly nerušeně pustit do „práce“. Sasové vydrancovali a vypálili město i vodní hrad, vyhořela tehdy celá severní strana Chlumce, značně poškozen byl i kostel sv. Voršily. Tehdy také došlo ke zničení třinácti městských privilegií z let 1407-1616, jež nechala městská rada pro lepší bezpečnost uschovat právě na hradě. Vojáci se v Chlumci mnoho nezdrželi. S uloupenou kořistí a s hořícím městem v zádech odtáhli zpustošit Nový Bydžov... Saská okupace Čech naštěstí netrvala dlouho. Po drtivé porážce kurfiřtových spojenců Švédů v Bavorsku museli Sasové českou zemi urychleně vyklidit. Právě neúspěch švédských zbraní následně přiměl kurfiřta Jana Jiřího jednat s císařem Ferdinandem o míru. Ten byl skutečně v příštím roce podepsán - a co víc - z obou panovníků se ihned stali spojenci - proti Švédům. Saské nájezdy tak patřily minulosti. České země (Chlumec nevyjímaje) si však klidu neužily. V dalších letech války je totiž opakovaně terorizovala vojska Švédů. To je však již jiný příběh...

Aleš Fibigr

Pozn.: fotografie k článku na str. 2

INZERCE

INZERCE

CHLUMECKÁ MISTRYNĚ EVROPY

O vynikajících výkonech Chlumečanky Dáši Komorové v šipkařském sportu jsme již v Chlumeckých listech svého času psali. Radovali jsme se z jejích četných vítězství v domácích i zahraničních turnajích, z nichž si odvážela domů skvostné poháry a mistrovské tituly. S nesmírným potěšením jsme nyní přijali zprávu, kterou jsme spěchali dát na vědomí našim čtenářům, že vzestupná sportovní dráha této sympatické blondýnky, zástupkyně a manželky šéfa Astrы a rovněž zdatného šipkaře Martina Komory a maminka chlapce Martina, který

v šipkařském sportu úspěšně kráčí ve šlépějích rodičů, pokračuje i letos řadou úspěchů, korunovaných vzornou reprezentací našeho města, hradeckého kraje i Česka a získáním titulu mistryně Evropy na letošním evropské šampionátu a evropském poháru družstev.

Připomeňme si v stručném přehledu jednotlivé fáze obdivuhodné trajektorie jejího výkonnostního vzletu k nadoblačným výšinám celoevropských úspěchů.

Šipkařskému sportu se začala věnovat v roce 1998 jako členka nadšeneckého Zippo teamu - hotel Astra. V průběhu roku si tým dosažením 2. místa v 3. lize vybojoval postup do 2. ligy. Dáša sama se zúčastnila tří regionálních turnajů a pěti mistrovství České republiky. Byla to první velká akce, která povzbudila její začátečnické nadšení ziskem 1. místa v soutěži Warm up open a 7. místa v republikové soutěži jednotlivců. Celkově se ve výkonnostním žebříčku dostala na 14. místo v republice, což pro začátek nebylo špatné.

Následující rok se v předměřickém regionálním turnaji probojovala v soutěži jednotlivců na 4. místo. Týž měsíc (25.-26. září) se v Úpici na republikovém turnaji v souboji s 56 soupeřkami umístila jako první. Nazítří pak spolu s Hradečankou Mirkou Gubancovou z Horky získala další 1. místo v kategorii dvojic. Její jméno začalo mít v šipkařském sportu zvuk. V časopise Šípka, měsíčníku České asociace kompaktních sportů, se tehdy psalo: „Ve skvělé formě se při úvodním rekordně obsazeném republikovém klání sezony představila chlumecká Dagmar Komorová. Dokázala, že s pověstnými sedláky u Chlumce nemá pranic společného. Stejně jako při legendárním open turnaji v rámci 5. MČR v Hradci nad Moravicí, kde vyhrála finále, ve tři hodiny ráno také v Úpici byla vůči svým soupeřkám nekompromisní. Povedl se jí dokonce ceněný „double“, protože nenašla přemožitelku ani v sobotním 57členném pelotonu, ani o den později. V souboji dámských „deblů“ brala zlato jakbysmet.“

V listopadu téhož roku zazářila na republikovém turnaji v Krnově, kde se první den umístila v kategorii Warm up jednotlivců na 1. příčce, další den v soutěži jednotlivců byla opět první a následující, třetí den zvítězila do třetice spolu s osvědčenou partnerkou Gubancovou v kategorii dvojic. To už bylo jasné, že její vítězství nejsou jen dílem šťastných náhod, nýbrž výsledkem talentu pro daný sport. V novinách se objevil komentář: „Muži jistě prominou, ale budu se nejprve věnovat ženám, protože v pátek začala spanilá jízda Komorové (Zippo team Chlumec), která pokračovala ve sbírání trofejí z republikových turnajů. S přehledem vyhrála před druhou Mulíkovou a třetí Pazderovou (obě Zámeček Mírová). V ženách již v sobotu potvrdila zisk „double“ Komorová (Zippo team Chlumec), která i přes zánět šlach na pravé ruce dokázala ve finále porazit Hačundovou (Haló pizza Olomouc).“

Ve zmnínce o nedělním turnaji, který obsadilo 26 dvojic žen, se vyzvedá „hattrick“, „kdy Komorová získala prvenství v této kategorii...“

Jiný novinový komentář zdůrazňuje, že „v konkurenci rekordního počtu více než čtyř set šipkařů, z toho téměř devadesáti z Polska, se vedlo nejlépe Petru Kuštanovi z klubu Pod Strání Hradec Králové a chlumecké Dagmar Komorové...“

Vydařenou sezonu roku 1999 zakončila Dáša ještě 1. místem ve finále H0-Ko touru v Horce 18. 12.

Neméně úspěšná byla pro ni i následující sezona: 1. místo v regionálním turnaji v Bílku, v republikovém turnaji jednotlivců (83 hráček) v Březové, v republikovém turnaji v Prostějově 31. 3., v regionálním turnaji v Hradci Králové 22. 4. spolu s Gubancovou v soutěži dvojic. Rozhodujícím podílem se Dáša Komorová podle ohlasů v tisku 21.- 28. května v italském Riccione podílela na vybojování třetí, bronzové příčky pro české národní družstvo. Tomáš Forejt o tom dramaticky referoval v novinách: „U nás na řadu přišel zápas s Chorvatskem o třetí celkovou příčku. Bylo to opravdu dlouhé a únavné. Navíc Dášu Komorovou začal trápit skoro vyléčený zánět žil a ruka začala bolet a otékat, což se projevovalo i na výsledcích. Vše jsme se snažili vyřešit ledovými obklady a mocným povzbuzováním. První zápas byl rozhodnut ve prospěch našich barev v poměru 9:6. Druhý zápas však dokázaly vyhrát chorvatské šipkařky... a na řadu přišel zápas třetí...“ První dvě kola dopadla nerozhodně 2:2, stav byl 8:7, když nastoupila k duelu Dáša Komorová. „Kde jsme měli v té době nervy,“ píše Forejt, „fakt nevím. Důležité bylo, že Dáša měla o těch svých přehled a s velkou bolestí v ruce a za stavu 1:1 zavřela double... Dáša se třásla radostí a vůbec všichni jsme se třáslí. Bylo to skvělé. A bronz byl doma a chorvatské slzy na tvářích...“

Na mistrovství ČR v Chrudimi 17. 6. zvítězila Dáša v souboji 72 hráček. Získala nejenom pohár mistryně ČR, ale i celkové prvenství v žebříčku ČAKS. Toho roku celý Zippo team ukončil sezonu dosažením 2. místa, kterým se kvalifikoval pro přímý postup do 1. ligy. V celostátním žebříčku žen zaujala Dáša Komorová 1. místo, kterým se stala poprvé mistryní republiky. „Ani sezona 2000-2001 nebyla špatná. V regionálním turnaji 26. 8. v Chroustovicích jsem spolu s Vladkou Řihovou získala 1. místo v dvojicích. Na začátku září u nás v hotelu Astra proběhla kvalifikace pro Mistrovství Evropy v Lichtenšteinsku. Umístila jsem se jako první. Do lichtenšteinské me-

tropole Vaduzu na základě kvalifikace naše Česká asociace kompaktních sportů, která sdružuje na 10 000 hráčů, vyslala nás čtyři, Lanyiho z Českých Budějovic, Schwertnera z Trutnova, Vladku Řihovou z Horky a mě. Největší úspěch našim barvám v závěru šampionátu, jehož se zúčastnili reprezentanti patnácti zemí Evropy, přinesla soutěž žen. Vladka suverénně vyhrála základní skupinu a já jsem v boji o postup porazila vítězku soutěže dvojic Švýcarku Kallen i přemožitelku Řihové Rakušanku Steinbachovou. Při troše štěstí jsem možná mohla večer zdolat i Slovinku Humarovou, ale tréma před kamerami mi svazovala ruku. Aspoň, že jsem vybojovala stříbro. To je v každém sportu cenný kov.“

Doma Dášu Komorovou čekal republikový turnaj v Hradci n. Moravici, v němž získala 15. 9. třetí místo v ženské soutěži Warm up a první místo v kategorii jednotlivců 16. 9. V říjnu si poté z regionálního turnaje odvezla cenu za 1. místo a týž měsíc vybojovala ještě 1. místo v republikovém turnaji v kategorii jednotlivců s účastí 110 žen.

Rok 2003: 1. místo v regionálním turnaji Úpice, Hradec Králové, Litosice u Přelouče. Na mistrovství ČR získala podruhé titul mistryně republiky a mistryně republiky v týmové soutěži žen.

Rok 2004: finále megatouru Králiky 1. místo, ženská liga Kolín 1. místo, regionální turnaj Hradec Králové 1. místo...

Na mistrovství Evropy 29. 5. - 6. 6. 2004 pět reprezentanek ČR včetně Dáši Komorové po třech letech opět vybojovalo stříbro. Na mistrovství ČR získala třetí titul mistryně republiky, což se ještě žádné hráčce nepodařilo.

Loni Dáša sklízela: 1. místo na regionálním turnaji v Pátku u Poděbrad, v Úpici, v Litosicích... Celková bilance ukazuje, že od roku 1999 do roku 2005 Dáša Komorová vybojovala v regionálních turnajích dvaadvacetkrát 1. místo v kategorii jednotlivců, desetkrát v kategorii dvojic a osmkrát v kategorii smíšených dvojic. V republikových turnajích šestkrát 1. místo v jednotlivcích, čtyřikrát ve dvojicích a jedenkrát ve dvojici mix. Na mistrovství ČR zvítězila s titulem mistryně republiky čtyřikrát v jednotlivcích a jednou v jednotlivcích Cricket. Na mistrovství Evropy získala do té doby třikrát druhé místo a čtyřikrát třetí. Jako reprezentantka národního týmu se dvakrát radovala z 2. místa a dvakrát z třetího. V evropském poháru jedenkrát zvítězila, dvakrát získala pohár za 2. místo a jednou za třetí.

„Letošní rok, jak se zdá, bude asi nejdůležitější v mém sportovním životě, i když zdaleka ještě nemíním svou sportovní kariéru zakončit. Již v únoru na republikové Grand Prix v Tišnově jsem se ze 71 hráček umístila jako první, takže můj zrak, zaplať pánbůh, neztratil schopnost odhadu a ruka potřebný švih. V dvojicích jsme se Chlumečankou Svatošovou byly druhé. V kvalifikačním turnaji na ME do Chorvatska jsem by-

la první z pěti a mám radost, že jsem nezklamala naději a investice do mě vložené. Turnaj začal 27. května v chorvatském mořském rekreačním centru Stella Maris. Ubytovali nás v krásných bungalovech, jenže nádherného přírodního prostředí jsme si příliš neužili. Jednak bylo studené, nepříjemné počasí, takže na koupání nebylo ani pomyšlení a jednak my reprezentanti jsme byli od rána do noci nuceni pobývat ve sportovní hale, kde bylo umístěno sto dvacet terčů, u kterých se neúnavně zápolilo. Postaráno bylo o všechno, to musím říct, i o výborné občerstvení v mobilních stanech.“

Výsledek bojového úsilí byl úžasný. Noviny oznamovaly palcovými titulky: Dáša Komorová mistryní Evropy. V komen-

tářích se psalo: „Mistrovství Evropy to je vždy obrovský počet nejruznějších turnajů. Doposud získávali naši hráči na ME úspěchy spíše v týmových soutěžích, jinde to byla spíš výjimka. Letos ale mohli konečně slavit zisk TITULU. Po bronzě z rakouského St. Johanu v roce 2002 vylepšila své maximum Dáša Komorová - mezi sto padesáti soupeřkami nenašla přemožitelku a ziskem titulů v kategorii jednotlivců potvrdila, že byla opravdu nejlepší hráčkou letošního šampionátu...“

V půl deváté večer začalo oficiální slavnostní zakončení Mistrovství Evropy a předávání cen. Na samotný závěr přišla řada na vyhlášení titulu mistrů Evropy. Zaznělo i jméno Dáša Komorová. Mistryně s viditelným dojetím přijala nádherný pohár. Její zásluhou pak zjehla srdce všech Čechů při velebných tónech státní hymny. Kde domov můj... Maminčin úspěch zvýraznil syn Martin, který tentýž den vybojoval 9. místo v mistrovství Evropy juniorů.

Nové mistryni Evropy, Chlumečance Komorové, celé město srdečně blahopřeje. Kdo zavítá do hotelu Astra, může ji blahopřát osobně. Je možno přitom potěšit oko pohledem na kolekci vítězných trofejí naší šampionky včetně té prozatím nejcennější, o niž svedlo tuhý boj sto padesát soupeřek, z nichž se naše Dáša Komorová ukázala nejlepší. Děkujeme jí za skvělou reprezentaci města, kraje i České republiky.

Karel Richter

ŽIVOTNÍ MOUDRA

- ✦ Kdo má velký nos, myslí si, že o něm každý mluví.
Skotské přísloví
- ✦ Ví, že nic nevím.
Sokrates
- ✦ Přirozeně že vím, že nic nevím. Ale každý to nemusí vědět.
Gundelac

- ✦ Muž volí v životě mezi dvěma zly většinou to mladší nebo to hezčí.
Georges Feydau
- ✦ Opice říká, že má velké pysky proto, že jinak by byla už příliš krásná.
Africké přísloví
- ✦ Kdo hledá přítele bez chyby, zůstane bez přátel.
Turecké přísloví

LV

HISTORIE CHLUMECKÉHO DIVADLA

Proto MNV 4. února svolal opět schůzi za přítomnosti členů MNV (J. Lukeš, Fr. Král), výboru KSČ (J. Futera), Osvětové besedy (K. Výborná), Spartaku (L. Janata, S. Vošoust), Klicpery (A. Lauterbach, V. Hájek), ONV (A. Novotný, V. Kysela), závodu Miry (J. Horyna, B. Šlechtová, J. Steklý), při níž po dlouhých debatách konečně zástupci Miry přistoupili na to, že jsou ochotni inventář předat, ovšem po souhlasu KOR v Hradci Králové. Peníze však nejsou ochotni vrátit.

Na základě tohoto ujednání byla svolána na 5. února nová schůze za přítomnosti člena KOR Zinka, při níž za rušné debaty padlo konečné rozhodnutí, že inventář bude vrácen, peníze však nikoli.

Na běžném účtu zůstalo ještě 22.000 Kčs. Jak jednoduché, hladké a hlavně rychlé bylo převedení „Klicpery“ pod závodní klub, tak těžké, svízelné a zdoluhavé bylo jeho převedení pod Spartak.

Je třeba ještě dodat, že při tomto předávání Klicperákům žádné plány o přestavbě Dělnického domu na divadlo nebyly odevzdány, zůstaly kdesi v Miři.

Jestliže zde byla zmínka o penězích, to proto jen, že by se byly velmi hodily pro rekonstrukci jeviště (vlastně tělocvičny) v sokolovně, kde pro divadlo stály jen čtyři holé stěny a v pokladně nula.

Byla to pro divadelníky situace velmi zlá, neboť za stávajících okolností nebylo možno v sokolovně hrát divadlo.

V únoru roku 1957 přešel tedy dram. soubor „Klicpera“ pod TJ Spartak v Chlumci n. C. Všichni členové si byli vědomi, že je čeká těžká práce, má-li se tělocvična jakžtakž přeměnit zároveň na jeviště, a stáli před problémem, jak na to, když tu se objevil v sokolovně jakýsi pan Koptík, kterého nikdo z nás neznal a který v hodinové „přednášce“ vysvětlil, že je ochoten spolu s námi v sokolovně vybudovat jeviště.

Rádi jsme se chopili této příležitosti, sepsali s ním smlouvu o díle, ale záhy jsme poznali, že je větší mluvka než pracant a jeho sliby že nelze brát za bernou minci. Po nekonečných jednáních s ním, teprve až v březnu byl konečně p. Koptíkem slíbený železný materiál složen v Karose k dalšímu zpracování.

S pracemi v sokolovně se tedy začalo 21. března vysekáváním děr pro nosné konzoly k lávkám.

Následovaly tři měsíce horečné práce, mnohdy se pracovalo i do tří hodin v noci, jen aby to šlo dopředu.

Při této příležitosti je třeba vyzvednout obětavou práci všech těch, kteří se přičinili, aby se aspoň v hrubých rysech vykonalo to, co se pokládalo za nejdůležitější - lávky, portály, provažistě, elektrika.

Na tomto díle odpracovali: J. Kratochvíl 352 hodin, A. Kadečka 345, A. Lauterbach 321, L. Burýšek 112, J. Novák 75, V. Hájek 71, S. Vošoust 68, J. Fuka 26, A. Kotasová 23, J. Rajm 19, M. Krejčová 18, L. Bareš 17, J. Lecjaks, J. Slavíček a V. Zzulka 14, K. Samek 13, S. Žáková 12, Fr. Bludský 12, J. Rajm 11, A. Zeman 10 a velká řada dalších méně než 10 hodin.

Pro zúčastněné členy „Klicpery“ to bylo opravdu vysilující zatížení, když při tom připravovali ještě Klicperův Chlumec, na který studovali dvě divadelní hry.

Jelikož se pustili do tak rozsáhlé rekonstrukce jeviště a v pokladně nebyla ani koruna, bylo nutno hledat zdroj příjmů pro vzniklé výdaje.

Podařilo se navázat spojení s krajským divadlem v Pardubicích, které mělo u našich diváků skvělý zvuk a které tudíž zaručovalo pěknou návštěvu.

Ještě před zahájením Klicperova Chlumce vystoupilo toto divadlo v šesti představeních a přineslo do pokladny odboru Klicpery kýžený finanční základ, který nutně potřeboval do investic.

Na prozatímním provizoriu v sokolovně předvedli profesionálové z Pardubic postupně tyto inscenace. Dne 19. února odpoledne a večer sehráli od Jana Bora Zuzanu Vojířovou, 8. dubna opět dvě představení hry E. A. Longena Alžběta, císařovna rakouská. Hry režíroval Zd. Bittl a výpravu měl ing. arch. Jiří Vopršal.

Druhá skupina téhož divadla 6. května nabídla ve dvou představeních hru A. Dumase Dáma s kaméliemi.

A v této tak horečné a vysilující práci se přiblížil XII. Klicperův Chlumec, který byl zahájen v sobotu 8. června 1957 na počest 165. výročí narození V. K. Klicpery velkým holdem svému rodáku, jakousi akademií, při níž o nově vybudované Klicperově scéně promluvil předseda „Klicpery“ A. Lauterbach a předal ji do rukou nově zvolenému předsedovi MNV E. Kalousovi, který zhodnotil její význam pro Chlumec.

Nato vystoupil orchestr Osvětové besedy se svižně předvedenými ukázkami ze Smetanova Dalibora a Dvořákových Slovanských tanců č. 4 pod taktovkou Slávy Klemence.

M. Jirůšková sklídila úspěch za výstižně pochopenou recitaci Klicperovy Studánky, stejně tak jako skupina žaček baletního studia B. Odravské za přednes Linkeho Gavoty.

K. Rössel za klavírního doprovodu M. Masákové zahrál na housle tři skladby - Romanci, Skotskou ukolébavku a Polonézu.

Poté dram. odbor „Klicpera“ sehrál Klicperovu aktovku Rohovín Čtverrohý s těmito herci: M. Pilný, Fr. Bludský, M. Mázl, J. Kratochvíl, St. Vošoust, L. Špás, A. Lauterbach, St. Roula, M. Ettel.

Závěrečná část zahajovacích oslav patřila hercům Národního divadla v Praze, nár. umělci J. Průchovi, M. Nedbalovi a J. Dohnalovi, kteří předvedli svůj herecký koncert v proslaveném pásmu Hrdinové okamžiku. Dřívější široký zájem amatérských divadelních souborů se v tomto festivalu snížil pouze na vystoupení dvou, a to „Klicpery“ z Chlumce n. C., který ve třech vystoupeních uvedl novinku autora A. Novotného Vodní růže ve dnech 8., 9., 10. června v Chlumci a 15. června souboru z Nového Města n. M. s hrou Fr. Šrámka Měsíc nad řekou.

Na doplnění programu XII. Klicperova Chlumce pohostinsky vystoupily profesionální scény.

V neděli dne 23. června se ukázalo KOD z Hradce Králové se svou Paní hostinská od C. Goldoniho a divadelní festival uzavřelo VDP z Pardubic 29. června hrou Lope de Vegy Chytará milénka.

V rámci festivalu byla v přísálí sokolovny uspořádána výstava k 165. výročí narození dramatika V. K. Klicpery a 20. výročí vzniku Klicperových Chlumců.

U příležitosti oslav podnikli do svého rodiště zájezd chlumečtí rodáci z Prahy, kteří se zúčastnili slavnostního zahájení. V neděli pak 9. června pobesedovali se členy nového národního výboru o plánech na další rozvoj města a odpoledne si prohlédli nově instalované vlastivědné muzeum na chlumeckém zámku.

Divadelní činnost tohoto roku byla ukončena dvěma zájezdy.

V neděli dne 25. srpna hostovalo na Klicperově scéně KOD z Hradce Králové s hrou Lope de Vegy Dívka se džbánem a v neděli 17. listopadu div. činnost uzavřel dram. odbor „Hálek“ z Nymburka s původní hrou svého člena Jana Paulů Slovo má babička.

Získáním nových herců zvláště z řad mládeže - na zrenovovaném jevišti v sokolovně a pod hlavičkou Spartaku - se v dram. odboru „Klicpera“ začala divadelní činnost velmi silně rozvíjet.

Úspěch XII. Klicperova Chlumce jasně ukázal, co dokáže nadšení a láska k divadlu. I když tento chlumecký mladý odbor měl za sebou teprve půl druhého roku činnosti, mohl se vykazat řadou zdařilých inscenací, z nichž mnohé uvedl soubor i v okolních obcích.

Nezapomněl ani na hry pro mládež, už také proto, že právě pomocí jich si vychovával nové adepty.

U jedné z nich, u pohádky Sněhurka, zvířátka a sedm mužíčků od Fr. Hrubína, se pozdržíme o trochu déle, protože pro další činnost souboru měla velký význam.

Tuto pohádku, jejíž režii obětavě převzali J. Kratochvíl a V. Starý, odbor „Klicpera“ přihlásil do soutěže LUT. Třebaže divadelníci věděli, že svými silami nestačí na mnohem vyspělejší soubory, přesto se k tomuto kroku odhodlali a přihlášku poslali. A snad právě proto, že nemysleli příliš vysoko, že prostě hráli tak, jak nejlépe uměli, dostal se úspěch, ve který se neodvážili doufat. Všude tam, kde potom Sněhurku hráli, sklízeli potlesk nejmenších diváků a tím zároveň i vědomí dobře vykonané práce.

Každé představení musí mít generálku, to je nepsaný divadelní zákon, jenže v našem případě tomu tak nebylo, protože jeviště bylo přednostně vyhrazeno k nácviu prostných žen a mužů a na jeviště se soubor „Klicpera“ vůbec nedostal.

Proto dne 16. února 1958 dramatický odbor vyjednal za minimální režii 600 Kčs zájezd do blízké obce Nové Město, kde byla generálka a premiéra zároveň.

Celé nákladní auto kulis přivezli režiséři do Nového Města, aby nakonec shledali, že se to na venkovské jevištěčko nevejde.

Dokonce i malá chaloupka trpaslíků byla tak velká, že herec Vlasta Mázl musel třikrát pilkou odřezávat komín chaloupky, aby konečně stála rovně.

Královská komnata byla prostorně zas tak titěrná, že oba „rejšové“ trnuli obavou, brzo-li královna (M. Vaňousová), nebo hvězdopřevodce Múra (S. Vošoust), či Sněhurka (L. Baborková) se neocitnou na klíně některého z diváků.

Za královskou komnatou totiž stál už les a za lesem vnitřek chaloupky pro trpaslíky. To proto, aby přestavba scény byla co nejkratší.

Za týden nato, tedy dne 23. února, se hrála pro děti odpoledne v Chlumci.

Stalo se už někdy v minulosti, aby uvaděčky zděšeně prchly před obrovským návalem diváků, který v pravém smyslu slova obléhl sokolovnu? Ano, tak tomu tak tu neděli skutečně bylo.

Dne 2. března Sněhurku viděly děti v Lišicích, 3. března v Hlušicích a 16. března jako soutěžní představení podruhé v Chlumci před porotou.

A jak to u ní dopadlo?

V krátkém poradě po představení přes povšechné připomínky k některým postavám okresní porota soubor pochválila a jaksi nepřímou nadhodila, že hru „Klicpera“ nehraje naposledy. Nikdo však nečekal, že rozhodnutí a výsledek poroty budou tak rychlé. Dne 22. března došla zpráva, že soubor „Klicpera“ z Chlumce n. C. s hrou Sněhurka postupuje do krajského kola a že ji musí sehrát 25. března před krajskou porotou v Náchodě. Pouhé dva dny měli Klicperáci na to, aby všechno obstarali a vystoupení uskutečnili.

Porota v Náchodě byla celkem hrou spokojena, i když měla, jak jinak ani nemohlo být, připomínky s podivem opět k postavám, které režie podle vyjádření okresní poroty ve smyslu jejich rad předělala. Přesto palmu vítězství přikla Chlumci nad Čidlinou.

Jako vítěz kraje byl dram. soubor „Klicpera“ pozván na IV. národní přehlídku do Krnova. Ještě před odjezdem do tohoto města se Sněhurka zopakovala v Chlumci dne 1. května.

Dne 9. května v 5 hodin ráno nasedalo do autobusu s řidičem J. Batkou 35 herců - L. Baborková, M. Vaňousová, J. Kratochvíl, S. Roula, S. Vošoust, Vl. Kazda, M. Wintrová, B. Jankovská, M. Praunová, V. Venc, A. Adámková, S. Hyláková, J. Votavová, R. Synková, M. Ettel, V. Mázl, E. Běnová, Fr. Bludský, S. Žáková, P. Kellnar, J. Kellnar, A. Lauterbach, V. Starý, M. Pilný, O. Vošáhlová, J. Helerová, J. Hofman, L. Čemá, J. Vosáhlová, Zd. Lesutová, B. Odravská, M. Krejčová, s maskérem K. Samkem a jeho paní, s osvětlovačem A. Kadečkou, zvukařem J. Rozsévačem, nápovědou J. Lauterbachovou, dirigentem S. Radou a s jeho 10 muzikanty i 5 stavěčů scén, dále několik dětí, k tomu plně nákladní auto s novými kulisami, protože ty původní v Náchodě zdemoloval utržený těžký železný tah, při čemž zasáhl hla-

vu Vl. Mázla, že musel být odvezen s otřesem mozku do náchodské nemocnice.

Jelo se přes Jeseníky krásnou krajinou, jistě cesta pro všechny byla zároveň jedinečným zážitkem.

Nikde nebylo zbytečné zdržování, takže přesně ve 13 hodin autobus dorazil do Krnova před divadlo, kde se provedlo uvítání. Pronesla se prvá řečnění a fotografování a odchod do ubikací.

Druhý den dopoledne se konalo oficiální uvítání souboru na MěNV spolu s přítomnými patronátními závody. Po uvítací řeči předsedy MěNV a zástupce patronů za dramatický odbor „Klicpera“ poděkoval jeho předseda A. Lauterbach a hostitelům předal zarámované fotografie našeho rodáka V. K. Klicpery.

A pak začala práce v divadle. Dne 10. května pro velký zájem byla sehrána dvě zcela beznadějně vyprodaná představení. Úspěch byl veliký, a když po představení jeviště zaplavily děti, aby účinkujícím darovaly kytičky a Lídu Babborkovou jako Sněhurku obdařily velkým olejovým obrazem, dostoupila radost všech vrcholu. Tak totiž vřele dovedli přijmout krnovští

diváci divadelní amatéry. I porota nás potěšila výrokem, že dramatický odbor „Klicpera“ z Chlumce n. C. patřil plným právem na tuto IV. národní přehlídku.

Po druhém představení večer se stal soubor hosty patronů, kteří připravili v hotelu slavnostní tabuli. Družná zábava trvala až do ranních hodin, takže se šťastní a spokojení chlumečtí herci mnoho nevyspali. Po obědě bohužel muselo přijít rozloučení s Krnovem a milými hostiteli a nabrat směr domů tentokrát přes Olomouc a Šternberk.

Režie vystoupení na IV. národní přehlídce v Krnově dostoupila výše 10.000 Kčs. Protože tuto režii v Krnově nezaplátili a pokladna odboru byla bez finančních prostředků, obrátilo se vedení spolku jako součást tělovýchovné jednoty Spartak na ÚV ČSTV v Praze s žádostí o náhradu vzniklých výdajů.

A. Lauterbach

ZAPOMENUTÝ CHLUMECKÝ REVOLUČNÍ BAKALÁŘ

Školství v Chlumci nad Cidlinou v minulých stoletích mělo dobrou úroveň. Potvrzují to zprávy ze 16. a 17. století, že se Chlumečtí obraceli na rektora pražské univerzity o vyslání vhodného bakaláře. Když byla budova univerzity ve špatném stavu, přispěl i Chlumec spolu s jinými městy na její obnovu.

V roce 1620, který je tak nešťastný pro český národ, byl *správcem chlumecké školy bakalář Matěj Skála Lounský*. Byl rodem z města Loun, kde jeho otec Martin Skála s manželkou Dorotou od roku 1600 vlastnil na Velkém náměstí dům č. 341. *Již z roku 1616, z doby studií v pražské koleji, jsou zprávy o vznětlivé povaze Matěje Skály.*

Situace na panství chlumeckém nebyla dobrá. Majitel panství započal další utužování poddanství lidu a zhoršování jeho životní situace již v době předbělohorské a Bílá hora znamenala jenom zrychlení tohoto procesu.

Poddaní chlumeckého panství se bez povolení feudála Václava Vchynského shromáždili k slavnostním bohoslužbám v chlumeckém kostele dne 6. července k oslavě svátku Mistra Jana Husa a Mistra Jeronýma, který se roku 1620 v Čechách slavil. Potom měli početní zástupci vesnic chlumeckého panství vypracovat stížnost na svou vrchnost. Šlo tu zřejmě o první etapu odporu poddaných proti Vchynskému. Václav Vchynský z nezávislosti vůči náboženství pod obojí vzkázal do kostela, aby jeho poddaní nechali církevních obřadů a všichni se vypravili na lov. Nikdo však jeho příkazu neuposlechl a vydrželi tu až do konce. Vchynský přitáhl se služebníky do kostela, zaútočili na přítomné, zbili kněze a na 40 osob poranili. To vyvolalo silný odpor. Povedený majitel panství byl rád, že se zachránil útekem na zámek, který potom poddaní obléhali. Vchynský tak svým brutálním postupem proti stížnostem poddaných vyprovokoval lidovou bouři. Venkovský lid, semknutý v tomto třídním boji a společném těžkém životě, požadoval vysvobození svých uvězněných předáků, které držitel panství dal zatknout. **V případech odporu proti vrchnosti sehrál důležitou úlohu i chlumecký bakalář Matěj Skála Lounský, který pomohl předákům poddaných sestavit stížnost proti vrchnosti.**

Vyzváněním v kostelích a agitací po vesnicích shromáždily se velké zástupy venkovského lidu z vesnic celého panství a obléhaly zámek. Vojenským posílám, povolaným z panství poděbradského a pardubického k řešení vzniklé situace, se *Vchynský vzdal a nechal zámek obsadit královskými komisaři a jejich posádkou.* Bylo však také propuštěno 21 vězňů k utišení povstání. Až do 3. srpna byl majitel panství vězněn na chlumeckém zámku, než byl převezen do Prahy a uvězněn ve Staroměstské radnici.

V září roku 1620 *došlo k zatčení bakaláře Matěje Skály na příkaz panského hejtmána s odůvodněním, že prý vzbouřil dvakrát po sobě sedláky po všech krajích.* Chlumečtí konšelé zaslali v záležitosti bakaláře Matěje Lounského přímluvný dopis do města Chotěboře. Podobné psaní zaslali i do Loun, ve kterém se přimlouvají za něho jako mládence počestného. Veškerá snaha konšelů o záchranu bakaláře však byla marná. Podle rozhodnutí senátu museli ho odeslat do Prahy do koleje. A tak ze šatlavy se dostal do Karlovy koleje se vzkazem chlumeckého hejtmána, „*že by se v tom kraji nestalo nic dobrého, kdyby bakalář nebyl zavřen*“. Univerzita se svého bakaláře zastala, ale nakonec ho sama zavřela, protože znovu hrozil, že vzbouří okolní sedláky. To jsou poslední zprávy o revolucionáři, který při vypracování stížnosti chlumeckých poddaných sehrál nemalou úlohu.

Po dobu povstání byl postoj chlumeckých měšťanů neutrální, jako by šlo jediné o záležitost poddaného lidu z vesnic. Lze konstatovat, že chlumečtí měšťané tehdy brzdili revoluční odhodlání a energii venkovského lidu. Jistě ne bez příčiny děkují nejvyšší českí úředníci chlumeckým měšťanům za jejich mírný a pokojný postoj. Podobného postoje a uznání se dostalo chlumeckým měšťanům při selském povstání roku 1775.

Osobnost pokrokového chlumeckého učitele Skály však zůstala v dobré paměti celých generací poddaného lidu Chlumecka.

Vá

(zdroj internet)

INZERCE

ZE VZPOMÍNEK VÁCLAVA KLEMENSE

Podívejte se se mnou na Chlumec nad Cidlinou, jak vypadal v době, kdy jsem se v něm usídlil. Bylo to za krásného, slunného podzimního dne 28. října

ce, veřejnou nemocnici, městskou spojitelnu a Okresní hospodářskou záložnu, mechanickou továrnu a pletárnu firmy J. Stutz, továrnu na hospodářské stroje

Hotel Liverpool

1902, kdy jsem se já i moje manželka rozloučili s rodiči a Prahou, abychom nastoupili cestu do nového domova Chlumce n. C., který jsem sám viděl asi pětkrát do té doby v mém životě a manželka moje pouze jednou, a to v době, když jsem obdržel pro Chlumec koncesi a snažil se tu získati byt.

Naplnění největšími nadějemi, snažili jsme se zapomenouti všechny dojmy z bývalého domova, zlaté matičky Prahy, a vpraviti se do poměrů a vzhledu města, které tehdy nečinilo valný dojem, pokud se týkalo výstavnosti. Nedostatek ten však stoprocentně nahrazovaly krásné lesy v okolí, což mělo pro nás, kteří jsme přišli z velkého města, velkou přitažlivost. Velkou předností byla značná frekvence a velikost nádraží, kterým projíždělo tehda deset vlaků na Prahu a další na Hradec Králové a Králův Městec. To nás přibližovalo k Praze a poskytovalo možnost kdykoli do Prahy zajeti.

V adresáři Kudrnáčově, vydaném v té době, se o Chlumci n. C. psalo: Město při Cidlině leží dvě hodiny jižně od Nového Bydžova. Má děkanský kostel sv. Voršily, hřbitovní kostel Nejsvětější Trojice, Loretu s kaplí sv. Jana Nepomuckého a v Zapči (nyní chorobinec) kapličku panny Marie, měšťanské a obecné školy (nádhernou to budovu nově postavenou), řemeslnicko-průmyslovou školu pokračovací, okresní soud, berní úřad, poštovní, telegrafní a telefonní úřad, velkou stanici rakouské severovýchodní dráhy a státních drah do Králové Měst-

fy Antonín Belichar, menší továrničku na hospodářské stroje a velkou strojírnou Frič a Macháček, válcový mlýn a menší, ale známou dílnu na výrobu pilníků fy J. Hájek. Město leží v krajině, kde se pěstuje vzorné stromoví a výnosné zemědělství, proto také zde byla zřízena sušárna na čekanku (která patřila řediteli okresu Zikmundu Kozelkovi). V městě bylo fideikomisní panství (po převratu byly fideikomise zrušeny) hraběte Zdenka Kinského, k němuž náleží zámek Karlova Koruna s kaplí Zvěstování Panny Marie, dvůr, parostrojní pivovar, parní pila, parní a vanové lázně a lovcí zámek s oborou u Chlumce. Kromě toho byl zde menší zámek patřící hraběti Zd. Kinskému Zapeč, dnes okresní chorobinec. Jelikož dřívější majitel hr. Oktavián Kinský vše značně zadlužil, neprováděly se opravy na zámku Karlova Koruna, takže po smrti hr. Oktaviána jeho nástupce hr. Zdenko Kinský s celou rodinou řadu let bydlel v malém zámku Zapči. Později byl teprve přistavěn jeden trakt dole pod hlavní budovou směrem k mostu, kde se rodina Zdenka Kinského usídlila a po úmrtí Zdenka Kinského bydlil zde i jeho nástupce hrabě František Kinský s chotí rozenou Schönbornovou. Nehospodařil však dlouho. V listopadu roku 1936 podlehl zápalu plic z nachlazení. Správu majetku, který byl pozemkovou reformou silně ochuzen, převzal jeho bratr Zdenko Radslav Kinský.

Rozloha města při mém příjezdu činila 1488 hektarů, 14 arů 99 m². Počet

domů 399. Obyvatel bylo 3658 (mužů 1696, žen 1962). Dle národnosti 3647 Čechů, 10 Němců, 1 Slovinců. Dle náboženství 3529 římských katolíků, 14 helvetů, 111 židů, 4 bez vyznání.

Zástupcem města na říšské radě byl Jindřich Maštálka, městským tajemníkem p. Sobotka, zástupcem města na zemském sněmu J. Vlad. Hraský, profesor v Praze. Zástupcem v V. (volební) kurii Josef Černý, učitel v Novém Bydžově.

Starostou města té doby byl továrník Karel Frič. V městské radě byli: Antonín Vamberský, odbor hospodářský, Richard Oliva, odbor lesní, školství, záležitosti právní (neschopný člověk, jehož jenom peníze a maloměstské prvenství drželo ve funkci), Zima František, odbor chudinský, Antonín Vyletál (jinak zvaný rada rámus), stavitel u velkostatku, odbor stavební, Josef Kastel, krejčovský mistr, odbor policejní. **Personál na radnici:** Rudolf Augenthaler, tajemník (člověk inteligentní, ale lenoch, flegmatik, nepořádný úředník, jemuž často zůstalo leccos za nehty. Něco za něj zaplatil starosta a něco se mu sráželo ze mzdy. Eduard Faktor, důchodní, hodný pán sice, ale měl nepořádky ve vedení nemocničních účtů. Nebylo vykázáno 14.000 K, které byly prohodopodařeny, ale bylo vše posléze revizí před veřejností skryto. Dluh obce činil 320.000 K, majetek 520.000 K. Obec platila daně 3.690 K 74 hal.

Vzhled města v té době byl následující: Na kraji při vjezdu do stanice směrem od Prahy po levé straně, tedy vedle tratě směrem k nepoliskému lesu, stál malý domek oplocený, který dříve patřil Antonínu Belicharovi a v němž týž začal provozovat svoji strojírnou dílnu. Na druhé, pravé straně stála továrna na sušení čekanky a váha na povozy, obojí bylo majetkem bývalého ředitele okresní kanceláře Zikmunda Kozelky. Pak byla již pouze nádražní stanice a skladiště. Stanice stála o samotě, kolem byla samá pole, zahrady a rybník. První domek, který tu stál od dráhy asi 200 m, byl rohový domek ulice Ke Dráze (nynější Riegrový), který patřil bednáři Begarovi, odtud bylo již pouze pole patřící panu Babičkově. Naproti stála továrna Stutzova (pletárna), která byla teprve později rozšířena. Vedle domku bednáře Begary v nynější Riegrově třídě, stál hospodářský domek, který patřil hospodyně po bývalém dě-

kanu Horáčkově. Pod rohem zámecké zahrady stála Okresní školka a stromy se táhly až k nádraží, tedy po celé délce ulice Denisovy (za Protektorátu Sadová, dnes Švermova). Správcem této školky i stromovky byl okresní zahradník Říha. Byla tam též stravovna, kde vandrovní tovaryši mohli za malý peníz dostat večeři, nocleh i snídani.

Poněkud dál směrem k dnešnímu domu obecnímu proti stravovně stál malý domek, který byl později přestavěn. Dál již na celé straně nebyla žádná budova. Vedle továrny Stutzovy směrem k městu stála menší továrnička Belicharovy strojírny (v dnešní Kozelkově ulici). Za rybníkem Starochlumeckým stála Chlumecká strojírna firmy Frič a Macháček a hned u tratě při silnici proti rybníku stál barák, zbytek to nějaké cihelny (dnes zahrádkářská kolonie), majetek velkostatku, kde bydlel strážce Starochlumeckého rybníka.

V dnešní ulici Riegrově musím ještě připomenouti, že proti hospodářskému stavení hospodyně děkana Horáčka stála ještě dvě stavení, a sice nádražního zřízence Semeráda a Ettela.

Od továrny Belicharovy až k nynějšímu domu pekaře Málka byla již samá pole a zahrady patřící jako samostatný majetek hraběnce Kinské. Dnes tam stojí až k domu Vašákovu soukromé vilky.

Směrem od rohu Okresní školky až k nynějšímu parku, kde dříve byl hřbitov, stály dvě velké stodoly, které patřily bývalému obchodníkovi se senem a slámou Josefu Begarovi. Vedle nich stála stodola Babičková, nyní Fibigrova vila, a domek a výrobní p. Adlera a pak stodola děkanská. Dále byl již starý hřbitov, dnes městský park. Po pravé straně směrem od nádraží k městu stál nově postavený domek učitele Šíra. Dále byla zase pole až k rohu školní zahrady.

Proti továrně Stutzově stála krásná budova „hotel Liverpool“, majetek velkostatku chlumeckého. Hotelově zařízen nebyl, ale měl na tehdejší dobu slušné místnosti hostinské, sál a velkou zahradu s verandou. Zahrada byla však hodně zničená, neb bývalý zahradník panský Mareš, který měl za kácení stromů provizi, téměř polovinu zahrady té vykácel a proměnil ji v pole osazené ovocnými stromy. Zahrada ta sahala až k podjezdu dráhy na silnici od pivovaru k sádkám. Dále byla již od Liverpoolu až k rohu dnešní sokolovny velká zahrada patřící velkostatku a uprostřed ní směrem do

ulice proti domu Vašákovu stála Loreta, bývalý klášter s kaplí. Zde bydlel panský zahradník a čeledě. Za touto zahradou, která končila proti pivovaru, též majetku velkostatku, se rozkládala parní pila velkostatku, vedle ní stavební skladiště velkostatku a dále přízemní domek, kde bydlel hraběcí sekretář Praidel, a pak až k rohu Komenského ulice (a ulice Panské) byla opět velká zahrada.

Jak jsem již uvedl, až k domu pekaře Málka byla samá pole. Proti dnešní sokolovně stály a dodnes stojí dva malé baráky, a to rohový domek, který patřil adjunktovi okresního úřadu Kautskému, a druhý rolníku Štěpánkovi, dnes patřící holiči Turkovi. Vedle tohoto až k rohu ulice proti spojitelně stál dům inženýra Vlacha. Tam, kde dnes stojí Městská spojitelná, stály staré, zchátralé a rozpadávající se vojenské stáje a tři nízké budovy. Část těchto budov používal inženýr

Na rozcestí u sv. Václava

Vlach jako provozovnu k výrobě cementových výrobků. Jeden domek byl obydlen zaměstnanci velkostatku a jednoho používal obchodník zvěřinou Rieb jako skladiště. Celý tento blok patřil rovněž velkostatku a říkalo se tam „Ve staré cihelně“. Domky stojící dnes od spojitelny až k rohu ulice Komenského již tehda stály. Rohový patřil řemeslnému malíři obrazů Bartákovi a druhý učitelce Paulové. Naproti domu malíře Bartáka stál a dnes ještě stojí přízemní domek obchodníka Rieba, později jej koupil hodiňář Polák z Pardubic, dále byla zahrada kováře Janíše, dnes na tom místě jest moderní dům materialisty Janaty, pak stál ještě domek přízemní s kovářskou do ulice patřící kováři Janíšovi. Naproti tomuto domu u pomníku sv. Václava stály dva přízemní domy patřící tehda zámožnému měšťanu pekaři Nožirovi (později p. Chebenovi). Později, až ke konci roku

1938, byla část ke škole prodána krejčímu Kaparovi, který zde postavil pěkný obchodní dům. Zadní budova, kde bývaly špýchary, prodána byla lakýrníku Janěčkovi, který zde zařídil dílnu a rodinný byt. Naproti stála a dodnes stojí (v místech dnešního parkoviště, K.R.) váha vozová, patřící honebnímu společenstvu, za ní dům obuvníka Říhy a konečně u samého vchodu na hřbitov, dnes do parku stojí přízemní domek, který patřil starému měšťanu obchodníkovi a držiteli loterie V. G. Doležalovi (později p. Kotkovi). Odtud až nahoru k zámku ke hlavnímu vchodu stály a stojí malé domky rodinné.

Vraťme se ještě ke křižovatce s pomníkem sv. Václava (který dnes stojí v parčíku před mostem K. R.) Naproti pomníku, vedle domku kováře Janíše, stál hotel „U Bílého beránka“ (dnes Kovo-mat). Naproti na rohu, kde dnes stojí

hotel Záloženský dům (v souč. době Finanční úřad K.R.) býval prastarý zájezdní hostinec „Na Dupačce“, jehož majiteli byli manželé Fialovi.

Naproti na nároží při vjezdu do města (dnes prodejna autodílů) stál malý, nízký domek, kterému větší chodec snadno dosáhl na okap. Byl pokrytý šindelem a místo omítky oplácán hliněnou mazinou. Jeho majitelem byl velice zámožný občan, rolník a krupář Hynek Babička. Zjev tohoto domku byl velice ošklivý. Po úmrtí majitele přešel nejméně 150 let starý domek do majetku nejstarší dcery vdovy Šukové, od níž jej po převratu koupil elektrotechnik Alois Kořínek, který tu postavil vkusný obchodní dům. V procházce starým Chlumcem budeme pokračovat příště.

Z rodinné kroniky vybírám a pro tisk upravuji

K. Richter

CHLUMECKÁ ŠKOLA SE HLÁSÍ

Moje první škola
Moje druhá škola je moje první.
Škola máva namalovanou na stěně
hádku háje sítí sluníčka máme
ve škole velké kolo. Učí nás paní
učitelka Belanová. Paní učitelka
má loutku pískova. Pískova má opa.
Paní učitelka nás naučila abecedu
nášobitku. Je to moje první, že mě
učila paní učitelka Belanová.
Věříme, že to bude 2. B

Tak, jak jsem rád vzpomínal
na 1. školu, tak budu vzpomínat i
na 2. školu. To 2. škola jsem se naučil
do matic. V maticích jsem se
naučil počítat do 10 a násobilku,
v škole jsem také, slovní knihy
a psaní i a j. Děti se nás učila
naučila psaní. To psaní jsem psal
i jsem dostal odměnu matic.
Na hodině byla naše škola
na škole v přírodě. Mě se mi hodně
líbilo. V představení si odpovím a
mám se bude škola 3. třídy.
Dominik Kříž 11. B

INZERCE

MATEŘSKÁ ŠKOLA U ZÁMKU POMÁHÁ S ROZVOJEM ŘEČI

Prázdniny končí a naši předškoláci se chystají vstoupit do „velké školy“. Tam je čeká jiné prostředí, kolektiv, nový způsob práce. A záleží především na nich, jak všechny tyto změny zvládnou.

Mezi důležité aspekty, které by mohly bránit úspěšným začátkům školního vzdělávání, rozhodně patří úroveň verbální komunikace a správný řečový projev. Zkrátka to, jak dítě „umí mluvit“.

Abychom co nejvíce pomohly rozvíjet řeč dětí a předcházely řečovým vývojovým vadám, připravujeme pro děti, navštěvující naši MŠ, množství různých aktivit v podobě her, hádanek a zábavných úkolů. Posilujeme rozvoj řeči, podporujeme zájem o komunikaci, rozvíjíme slovní zásobu, upevňujeme pohyblivost mluvidel i správné dýchání. Často se však stává, že paní učitelka, která je s dítětem v každodenním kontaktu, upozorní rodiče, že i přes nejrůznější procvičování nepostupuje řečový vývoj u jejich potomka tak, jak by vzhledem k věku měl, a doporučí logopedickou péči.

V naší MŠ je již mnoho let zavedena pravidelná logopedická poradna. Mohou ji navštěvovat děti již od útlého věku. Logopedická péče probíhá pod záštitou Mgr. Evy Šedivé ze

Speciálního pedagogického centra pro děti s vadami sluchu a řeči v Hradci Králové. Ta společně s paní učitelkou Literovou provede odborné vyšetření dětí a po konzultaci s rodiči začíná individuální práci. Je třeba upozornit, že samotné návštěvy poradny obtíže neodstraní. Těžiště nápravy řečových vad je v pravidelném domácím procvičování, které dítě bez pomoci a trpělivosti rodičů nezvládne. Proto paní učitelka, která se v naší MŠ logopedií zabývá, podrobně vysvětlí, jakým způsobem

a metodami mají rodiče se svými potomky pracovat. Poradí také, jak děti motivovat, upozorní, že nedílnou součástí úspěšné terapie je osobní kontakt, diskuze s dítětem a hlavně POCHVALA!

Návštěvy logopedické poradny jsou po 14 dnech, je ovšem možné dohodnout i intervaly kratší podle individuálních potřeb dětí a rodičů. Samozřejmostí je denní procvičování řeči při běžných činnostech během celého dne v MŠ.

Pokud tedy u vašich dětí přetrvávají některé řečové vady i do období, kdy už nevyvolávají šovinový úsměv a bez specializované péče hrozí trvalé zafixování vadné výslovnosti, nabízíme vám kvalitní logopedickou péči prováděnou v rámci docházky do MŠ U Zámku pod dozorem odborníků.

VÝVOJ ŘEČI DÍTĚTE

VĚK	ROZVOJ SLOVNÍ ZÁSoby	VÝVOJ VÝSLOVNOSTI
Do 1 roku	Dítě rozumí jednoduchým pokynům, začíná opakovat jednoduchá slova, která slyší.	M N B P A E I O U T J
Do 2 let	Tvoří jednoduché věty, od dvou let se ptá „co je to“, rozšiřuje se slovní zásoba.	K G H CH OU AU V F
Do 3 let	Mluví ve větách, začíná si osvojovat gramatickou stavbu vět, ptá se „proč?“. Začíná se tvořit verbální (slovní) paměť.	Musí zvládnout D L N Bě Pě Vě Mě
4 roky	Zpřesnění slovní zásoby a gramatické stavby vět, umí vyprávět, chápe děje.	Dokončuje se Ď Ť Ň , začíná rozvoj Č Š Ž
Do 6 let	Dítě chápe složité děje, velká slovní zásoba, gramaticky zvládá jednoduchá souvětí.	CSZRŘ , kombinace Č Š Ž, CSZ (dle Škodové, 1998) učitelky MŠ U Zámku

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE V CHLUMCI N. CIDL. ZVE DĚTI VE ŠKOLNÍM ROCE 2006-2007 DO NÁSLEDUJÍCÍCH ZÁJMOVÝCH KROUŽKŮ

**PŘIJĎTE SE POBAVIT, ZAHRÁT SI, ZASPORTOVAT
A NAUČIT SE I NĚČEMU NOVÉMU. TĚŠÍME SE NA VÁS.**

Letáček s naší nabídkou a přihláškou dostanou všechny děti nejen ve škole v Chlumu nad Cidlinou v prvním zářijovém týdnu, ale navštívíme i školy v Lovčicích, Nepolisech a v Novém Městě nad Cidlinou. Kroužky začínají od 18. 9. 2006 a přihlášky i další informace vám rádi předají pracovníce DDM.

FAX 495 485 357, www.ddmchlumec.net

Přírodověda

- ♦ **Rybářský kroužek** (celoroční poplatek 300,- Kč)
Vedoucí: František a Jiří Langrovi

Přijímáme chlapce a děvčata od 2. třídy ZŠ. Schůzky se budou konat vždy v neděli ve Smetanově chaloupce u Cidliny, v zimě pak v klubovně DDM. Zahajovací schůzka se uskuteční v neděli 24. 9. 2006 od 9.00 hodin ve Smetanově chaloupce.

Společenské vědy

- ♦ **Angličtina pro začátečníky a pokročilé** (celoroční poplatek 300,- Kč)

Vedoucí: Jitka Koulová

Přihlásit se mohou žáci 2. a 3. tříd - začátečníci a dále mohou pokračovat děti, které kroužek navštěvovaly minulý školní rok. Zahajovací schůzky obou kroužků se uskuteční v klubovně areálu DDM, ul. 9. května v úterý 19. 9. 2006 od 15.00 hodin pro začínající a v 15.15 pro loňské členy a další pokročilé zájemce.

Náplň: základní mluvnická pravidla a slovní zásoba, procvičování formou her, rozhovorů a obrázků, poslech zvukových nahrávek.

Technika

- ♦ **Letečtí modeláři** (celoroční poplatek - schůzky 2x týdně - 350,- Kč, schůzky 1x týdně - 175,- Kč)

Vedoucí: Ing. Antonín Šimerda

Přijímáme chlapce a děvčata od 2. tříd. Schůzky se budou konat vždy ve středu a v pátek v areálu u koupaliště od 15.00 do 18.00 hodin. Zahajovací schůzka bude ve středu 20. 9. 2006 od 15.00 hodin tamtéž.

Náplň: stavba modelů letadel, lodí apod., sportovní létání, účast na modelářských soutěžích a výstavách

- ♦ **Počítačový kroužek** (předpokládaný celoroční poplatek 500,- Kč)

Vedoucí: Josef Lochman

Přijímáme děti od 2. do 9. třídy, schůzky se budou konat 1x týdně v počítačové učebně základní školy. Zahajovací

schůzka se uskuteční koncem září, termín bude upřesněn v nabídkovém letáku.

Náplň: V úvodu kurzu se děti seznámí s pracovním prostředím Windows. Naučí se „pracovat“ se základním softwarem a seznámí se s hardwarovým vybavením PC. Zaměří se na pochopení práce s kancelářským softwarem, internetovými prohlížeči a programy pro správu souborů na HD tzv. [manažery].

V druhé části kurzu se naučí pracovat s grafickými a audio programy. Naučí se například upravovat, opravovat a retušovat fotografie. Dále pak nahrávat, stříhat či vytvářet vlastní audio nahrávky.

Náplň kroužku bude upravena věku a zájmu přihlášených dětí.

- ♦ **Mladý elektronik - radioamatér** (celoroční poplatek 350,- Kč)

Vedoucí: Vladimír Horyna

Přijímáme děti od 6. třídy, které mají vážný zájem o elektroniku nebo by se chtěly stát radioamatérem.

Děti se seznámí se základy elektroniky a vysílání. Ti, kteří mají větší zájem o elektroniku, se budou hlouběji seznamovat s elektronickými zapojeními a mechanickými činnostmi s tím spojenými.

Schůzky budou v sobotu nebo v neděli, zahajovací schůzka bude koncem září, termín upřesníme v nabídkovém letáku.

Tělovýchova

- ♦ **Sportovní kroužek pro předškolní děti** (celoroční poplatek 300,- Kč)

Vedoucí: Lucie Panchartková

Kroužek se schází v klubovně judo u koupaliště, zahajovací schůzka bude tamtéž v úterý 19. 9. 2006 od 15.30 hodin.

Náplň: sportovní a pohybové hry, hravou formou se děti postupně seznámí se sportem judo

- ♦ **Sportáček** (celoroční poplatek 350,- Kč)

Vedoucí: Mirka Khorelová

Pro děvčata i chlapce od 1. do 4. třídy, kteří mají rádi pohyb a nechtějí trávit volný čas pouze u počítače. Zahajovací schůzka bude ve čtvrtek 21. 9. 2006 od 16.30 hodin v klubovně DDM v ulici 9. května. Schůzky budou v tělocvičně základní školy 1x týdně.

Náplň: míčové sporty a hry se sportovními pomůckami

- ♦ **Judo** (celoroční poplatek 350,- Kč)

Vedoucí: Petr Černohorský, Pavel Khop, Pavel Zima

Přijímáme děti narozené od roku 1998. Schůzky budou vždy v pondělí a v pátek od 16.00 hodin, zahajovací schůz-

ka bude v klubovně juda v areálu u koupaliště v pondělí 18. 9. 2006 od 15.30 hodin.

Náplň: nácvik základních technik juda, seznamování se s taktikou a způsoby boje, účast na soutěžích

- ♦ **Střelecký kroužek** (celoroční poplatek 300,- Kč)

Vedoucí: Lubomír Sura, Šárka Krejčová a František Veselý

Přijímáme děti od 6 let. Schůzky se budou konat v areálu u koupaliště ve středu a v pátek. Zahajovací schůzka bude tamtéž ve středu 20. 9. 2006 od 15.00 hodin.

Náplň: střelba ze vzduchovky, soutěže, doplňkové sportovní disciplíny

- ♦ **Tenis** (celoroční poplatek 700,- Kč)

Vedoucí: Ing. Vladimír Holoubek

Přihlásit se mohou děti od 3. tříd. Zahajovací schůzka bude v pátek 22. 9. 2006 od 15.30 hod. v nové tělocvičně ZŠ.

Náplň: tenis, různé druhy míčových sportů, zvýšení fyzické kondice

- ♦ **Stolní tenis** (celoroční poplatek 400,- Kč)

Vedoucí: Pavel Kycelt, Josef Kycelt

Přijímáme děti od 2. třídy. Schůzky se budou konat v pondělí a pátek v herně stolního tenisu v sokolovně. Zahajovací schůzka bude tamtéž v pondělí 22. 9. 2006 od 17.00 hodin.

Náplň: děti se postupně naučí základy techniky stolního tenisu, zvýší si svoji fyzickou kondici

- ♦ **Aerobik pro nejmenší** (předpokládaný poplatek 350,- Kč)

Vedoucí: Mirka Khorelová

Přijímáme děvčata i chlapce od 1. do 3. třídy, kteří mají rádi pohyb spojený s hudbou. Zahajovací schůzka bude ve čtvrtek 21. 9. 2006 od 16.00 hodin v klubovně DDM, ul. 9. května, schůzky 1x týdně.

Náplň: seznámení s aerobikem, nácvik základních kroků, rozvoj pohybových schopností, gymnastika, hry taneční i sportovní

- ♦ **Taneční skupina Čtyřlístek** (předpokládaný poplatek 350,- Kč)

Vedoucí: Mirka Khorelová

Kroužek je určen dívkám od 4. do 6. třídy, které již kroužek navštěvovaly nebo se rychle učí taneční kroky. Zahajovací schůzka bude v úterý 19. 9. 2006 od 16.00 hodin v tělocvičně základní školy (vchod z parku). S sebou si již přineste sportovní obuv, vedoucí si děvčata rozdělí podle schopností. Schůzky budou 2x týdně.

Náplň: nácvik tanečních kroků, propojení do sestav, choreografie, posilování, strečink, veřejná vystoupení a soutěže

- ♦ **Taneční skupina Crash** (předpokládaný poplatek 350,- Kč)

Vedoucí: Mirka Khorelová

Do kroužku zveme děvčata od 7. do 9. třídy, která již kroužek navštěvovala. Zahajovací schůzka bude v úterý 19. 9. 2006 od 16.30 hodin v tělocvičně základní školy (vchod z parku). Vezměte si s sebou sportovní obuv.

Náplň: nácvik tanečních sestav, tvorba choreografie, aerobik, posilování, strečink, veřejná vystoupení a soutěže

- ♦ **Florbal** (předpokládaný poplatek 900,- Kč)

Vedoucí: Matěj Kubíček

Přijímáme chlapce i děvčata, kteří mají o tento sport vážný zájem. Florbal patří nyní mezi velmi populární sporty s rychle rostoucí základnou. Je to nový dynamický kolektivní sport, který se hraje plastovou hokejkou a míčkem. Schůzky budou v nové tělocvičně ZŠ v pátek od 14.00 do 15.30 hodin. Termín zahajovací schůzky bude upřesněn v nabídkovém letáku.

Náplň: technika florbalu, zlepšení fyzické kondice, strečink, účast na přátelských turnajích.

- ♦ **Fotbal** (celoroční poplatek 350,- Kč)

Zájemci se mohou přijít přihlásit na fotbalové hřiště v pondělí, ve středu a v pátek od 16.00 hodin.

- ♦ **Volejbal** (předpokládaný celoroční poplatek 500,- Kč)

Vedoucí: Daniel Vak

Přijímáme chlapce a děvčata od 5. do 8. třídy, kteří mají zájem o tento zajímavý sport. Zárukou kvalitního sportovního růstu dětí je kvalifikovaný trenér, který je naučí nejen všeobecnou sportovní průpravu, ale i speciální volejbalové dovednosti.

Schůzky se budou konat v tělocvičně základní školy nebo na volejbalových kurtech v pondělí od 15.30 do 17.00 hodin. Zahajovací schůzka se uskuteční v pondělí 18. 9. 2006 v 15.30 hodin před základní školou.

- ♦ **Hasiči** (celoroční poplatek 200,- Kč)

Vedoucí: Václav Zborník, Jiří Končický a Jiří Holan

Přijímáme chlapce i děvčata od 6ti let, kteří jsou šikovni v běžeckých disciplínách. Schůzky se budou konat v areálu u koupaliště a v zimních měsících v tělocvičně ZŠ. Zájemci se mohou přijít přihlásit do klubovny u koupaliště v těchto dnech: v pondělí 18. 9. 2006 od 16.00 hodin a v úterý 19. 9. 2006 v 17.00 hodin.

Náplň: teoretická i praktická příprava na budoucí povolání, sportovní hry, soutěže doma i v zahraničí

- ♦ **Cvičení rodičů s dětmi** (celoroční poplatek 250,- Kč)

Vedoucí: Lucie Panchartková

Kroužek je určen rodičům s předškolními dětmi, kteří si chtějí nejen společně zacvičit a zazpívat. Zahajovací schůzka bude ve čtvrtek 21. 9. 2006 v 15.30 hodin v tělocvičně základní školy (vchod parkem).

Náplň: cvičení na gymnastickém koberci, pohybové hry se zpěvy a cvičení na nářadí

- ♦ **Klubíčko** (pololetní poplatek 150,- Kč, druhé dítě 50,- Kč)

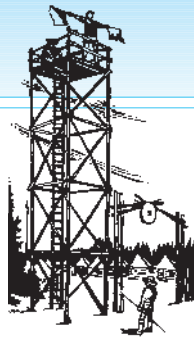
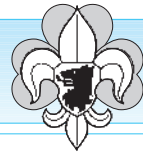
Vedoucí: Lucie Panchartková, Šárka Doležalová

Klub pro maminky s dětmi od 1 do 4 let, schůzky se budou konat v družině ZŠ - první schůzka bude v pondělí 18. 9. 2006 od 9.00 hodin.

Náplň: pohybové hry s tancem a zpěvem, výtvarná a pracovní činnost, zájezdy.

INZERCE

SKAUTSKOU STEZKOU

ZÁŘÍ - „MĚSÍC LOVU“

Skončila doba prázdnin a začíná nový skautský rok. V klubovnách vítáme nováčky a vlepujeme poslední fotografie do táborových kronik a osobních deníčků. Tábornické potřeby jsme pečlivě vyčistili a uložili. Podzimní příroda láká k výpravám...

Z HISTORIE CHLUMECKÉHO SKAUTINGU TÁBOR „ŠLÁPOTA“

Bratr Milan Skoták - Líně nám zapůjčil k okopírování „Deník z tábora 1. oddílu na Orlici u Sopotnice v Orlických horách“. Tábor probíhal od 30. června do 30. července roku 1946. Cyklostylovaný deník je nejen chronologickým zápisem vůdce tábora br. Josefa Slavička, ale obsahuje i řadu příběhů napsaných samotnými chlapci. Nejdříve výňatek z úvodního slova nezapomenutelného skautského vůdce, sportovce, učitele br. Slavička, jehož slova v plné míře platí i dnes. Následuje první z příběhů, který napsal br. M. Skoták - Líně.

Bratři!

Vydáváme druhý táborový deník. Jistě si rádi pročtete deník z tábora na Větrné stráni a oživíte vzpomínky na strasti a radosti z Krkonoš. (pozn. Již v létě 1945 se uskutečnil pracovní tábor chlumeckých junáků v Krkonoších, v objektech bývalého zajateckého tábora anglických letců.) Nyní dostáváte deník z tábora na Šlápotě. Svými slohovými pracemi jste přispěli k jeho obsahu, takže je to práce nás všech. Schovejte si oba deníky. Za deset, dvacet let se k jejich četbě budete vracet ještě raději, zvláště, zanesete-li vás život mimo rodné město, ve kterém vám bylo umožněno prožít ve skautském oddíle mnoho radostných chvil. Vy starší, kteří nemáte již dosti času účastnit se plně života v oddílech, nezapomínejte na to, co vám junáctví poskytlo, zůstaňte mu věrní a pokud vám čas a síly stačí, pomozte vedoucím, aby stejných radostí mohli užít noví členové našich oddílů. Tak splatíte dluh skautingu. Vy pak, kteří se ještě schůzek, vycházek a táborů můžete účastnit, chodte pilně a připravujte se na příští tábor, který musí být ještě lepší. Snad bude v Beskydech na Moravě. Strádejte, učte se pilně ve škole a chovejte se opravdu junácky.

Vám, otcové a maminky, chci říci. Mnozí jste se byli v našem táboře podívat a pozorovali jste táborový život nebo alespoň jste slyšeli o něm vyprávět. Věřte, že není ideálnějšího prostředí pro rekreaci a výchovu vašeho kluka. Pobyt v táboře nenahradí žádné lázeňské místo vybavené největším pohodlím. Vedoucí berou na sebe v době, kdy by se mohli věnovat rekreaci, těžké břímě a velkou odpovědnost - zadarmo. Zaslouží si, abyste je podpořili. Pomoc vaše přenesete se na vaše dítě.

Vůdce tábora

Krádež v táboře

Stalo se roku 1946 na junáckém táboře u Sopotnice. Stmívá se - v táboře panuje klid. Poslední opozdilci zalézají do stanů. Tábor ještě skrovně osvětluje lampa z kuchyně, ale i ta posléze uhasíná. Zhasínají i poslední lampičky ve stanech a ticho přerušují již jen kroky hlídky a chrápání bezohledných jednotlivců. Ubíhá několik hodin, které se zdají být vteřinami, když ticho noci prořízl ostrý hvizd hlídky, která prý spatřila neznámého zločince ujížděti z tábora na ukradeném kole. Za okamžik je celý tábor na nohou. Osazenstvo prohledává tábor a jeho okolí, aby zjistilo škody. V hangáru jsou všechny kroje naházeny na jedné hromadě, na věšáku chybí několik jídelních misek a hlavně chybí kolo. Vyrážíme z tábora několika směry do okolí. Já jsem se dostal jen na konec louky, na které stojí náš tábor, neboť jsem byl odtamtud vrácen, abych posílil hlídku v táboře. Mladší táborníci jsou velice vystrašení a vybíjejí baterie zbytečným svícením na předměty, které tmou a zděšením nabývají hrůzných podob. Prohlížíme ještě jednou celý tábor, zatím se vrátila skupina, která šla proti proudu řeky a na protějším břehu našla kolo pohozené v křoví. Nalezli jsme iisky, urovnali kroje a po chvíli plných vzrušení opět uléháme do stanů, rozprávějící o této podivné krádeži, která zůstala nevysvětlena.

Skoták

SKAUTSKÉ TÁBOROVÉ PRÁZDNINY

KUBA: Čau...

ALEŠ: Ahoj...

KOMPIK: Nazdárek...

KUBA: Já vám musím něco říct...

ALEŠ: Neskákej mi do řeči, teď mluvím já...

KUBA: Tý jó, já mám lepší příběh...

KOMPIK A ALEŠ: No to uvidíme...

KUBA: Já jsem byl totiž o prázdninách u dědy na chalupě a tam jsme s partou kradli jablka ze stromu a pořádali dobrodružný akce, jako třeba, že jsme šli po tmě k dědovi na půdu...

ALEŠ: no to by stačilo, teď vám budu vypravovat já, byl jsem totiž s rodiči v Itálii u moře...bylo to úžasný, stavěl jsem z písku hrady a potápěl se s brýlemi ve slaná vodě...

KOMPIK: Kluci, a teď vám povím, kde jsem byl já. Já jsem si totiž sbalil kufr a odjel od 6. do 21. července na skautský tábor do Břehů u Přelouče.

Představte si, že jsme s Jirkou spali ve stanu s podsadou, v noci jsme drželi hlídky, aby tábor nikdo nepřepadl. Hrálí jsme si tam na ROBINSONA CRUSOA. Nejdříve jsme jako ztroskotali a záchranou pro nás bylo, že jsme si našli svůj ostrov a na něm si postavili svůj přístřešek. Já jsem patřil do skupiny oranžových, ještě s Jirkou Bělohávkem, Zdendou Bělohoubkem, Dianou Reznerovou, Zdendou Petrovickým, Tomáškem Krčálem a Honzíkem Večeřílkem. Snažili jsme se hru vyhrát, takže jsme si museli hodně pomáhat, hlavně těm mladším, co byli s námi v družstvu, a představte si, že jsme nakonec vyhráli. Dostali jsme plno sladkostí a odměn, vítězství bylo prostě sladké. Museli jsme se ale hodně snažit - postavili jsme si přibýtek v lese a taky vor, museli jsme se naučit střílet ze vzduchovky, abychom zachránili Pátka (to byl Robinsonův kamarád) před indiány, taky jsme si zasadili obilí a komu vyklíčilo, ten dostal hodně bodů pro svou skupinku.

Nejvíce mě ale bavilo jezdit na lodích (na kánoích) a spaní v lese. To jsme si vzali jen nejnужnější věci a vyrazili do lesa, kde jsme si udělali noclehárnu neboli bivak. Spali jsme na karmatce a po dobrém guláši, který jsme si sami uvařili na ohni, jsme pozorovali hvězdičky a poslouchali pohádky o souhvězdích. Druhý den, když jsme se probudili, nás čekala úžasná snídaně. Banány s čokoládou uvnitř pečené na roštu a víš, co jsem se ještě naučil? Péct hady...ale ne ty opravdovské...ale z těsta. To uděláš těsto, které vyválíš na dlouhou silnou nudli, kterou navineš na klacek, posypeš to kořením a opékáš.

Pečení hadů

A nestejskalo se ti po mamce a tatkově?

Ale jo, občas se mi zastesklo, ale to mi vždycky vedoucí uvařili čaj proti stejskání a hned mi bylo veselo, těšil jsem se totiž na to, až uprostřed tábora - v sobotu, rodiče přijedou a budou se mnou celý den. Ten den se na táboře jmenuje Návštěvní a mamka i tatka zůstali až na táborák. Nacvičili jsme pro ně scénky. Třeba loutkové divadlo o Žabě Blaženě, jak slavila narozeniny, nebo jsme všem předvedli divadlo Čertovský sen, se kterým holky vyhrály 3. místo na celostátní soutěži Divadelní šestka. Zpívali jsme a taky tancovali, při veselých písničkách...když odjžděli, tak jsem jim dal Stromeček štěstí, který jsem jim vyrobil z kamínků, drátků a korálků, a pak už ten další týden rychle utekl.

Pořád se něco dělo. Splnil jsem dokonce i bobíčka plavce a odvahy. Malý holky, myslím, že Kačka Průchová, Kačka Svatoňová a Tereška Marková si plnily u slavnostního táboráku slib světlušek. Dostaly na kroj krásný odznáček, taky takový budu třeba někdy mít...možná už příští rok... už se totiž moc těším, až pojedeme za rok znovu... ale to už budu velký skaut.

Soutěžní družstva

„Děkujeme všem pořadatelům tábora za vzornou péči a supr dětské zážitky“ - takové SMS jsme dostali od rodičů, a to je to, proč nás tábory a skauting baví.

Tento dík od rodičů patří: Vrátovi Applovi (Haskymu) - vůdce tábora a skautů, Zuzce Konášové a Petrovi Valentovi - vůdce vřát, Katce Průchové (Kuchtě Kátě) - táborové kuchařce, Iloně Šoufkové - zdravotnici, Zdendovi Hroudovi - zásobovači, Michalovi Školníkovi (Ferencovi) - hospodáři, Vlastičce Tomáškové, Petře Školníkové (Šuky), Davidovi Novotnému (Davemu) a Lukášovi Klovzi (Luky) - vedoucí táborové hry, Michalu Prouzovi (Měďovi) - týlové zabezpečení, Elišce Kopecké a mně - Věře Applové (Matyldě) - vůdkyně světlušek a skautek.

Za skautské dušičky napsala sestra Věra Applová - Matylda

VÝPRAVA K PRAMENŮM BYSTRICE

O řece Bystřici koluje u nás řada mýtů. Podíváme-li se na starší mapy, uvidíme koryto řeky Bystřice vlévat se do Čidliny v Luhách - dnes je tento potůček označován jako Mlýnská Bystřice. Řeka Bystřice dostala v minulém století nové umělé koryto a na dnešních mapách se již vlévá do Čidliny za chlumeckým koupalištěm, které napájí přes soustavu filtrů.

Řeka Bystřice nevypadá příliš mohutně, a tak se zdá, že pramení někde blízko, jakoby za Kosicemi. Na mapě jsme však zjistili, že její počátek musíme hledat mezi N. Pakou a Dvořem Králové. Pro zvědavce jsou to vlakem dvě hodiny a potom několik kilometrů pěšky...

Jeden z údajných pramenů Bystřice

Vlakem do Staré Paky, přesednout na motoráček směr Jaroměř a na páté zastávce Mostek natáhnout batohy a pokračovat pěšky po modré turistické značce pěknou lesní cestou směrem na Pecku. Odbočíme na Vidonice a po několika kilometrech polní cestou, s pražícím sluncem nad hlavou, začneme hledat pramen naší řeky. Domorodci ze dvou sousedních vesnic Vidonice a Horní Brusnice shodně tvrdí, že Bystřice pramení právě v jejich katastru a ukazují nám několik pramenů, z nichž každý je určitě ten pravý. Nakonec jsme čtyři obešli, vyfotografovali a v nechlazenějším z nich opláchli své rozpálené tělesné schránky.

Orlí hnízdo v údolí Bystřice

Souběžně s korytem Bystřice vede polní cesta krajinou, kde jako by se zastavil čas. Několik usedlostí a několik trampských chat jenom dotváří sympatický obraz. Přes obec Kaly s pěknou barokní kovárnou, staré keltské a slovanské hradiště Valy, obce Vřesník a Brtník jsme pokračovali do Lázní Bělohradu na vlak. Naše výprava byla zážitkem, rádi poznáváme něco nového - snad jenom letošní červnové slunce mohlo na 18 km trase hřát trochu méně.

SKAUTSKÝM SVĚTEM

Skauti děkují. Náš vděk si zaslouží br. Milan Skoták - Líně, který nám již dříve věnoval odznaky a písemné památky ze svého skautského mládí. V současné době nám zapůjčil cyklo-stylovaný deník z tábora Šlápota z roku 1946 a vlastní rukou psaný osobní deník z tábora v roce 1947.

Vzpomínka na Wimpiho. Na chlumeckém hřbitově jsme 20. července položili květiny na hrob bratra Odonu Celleru - Wimpiho, který nás před rokem opustil.

Uctění památky popravených českých pánů. V Praze proběhlo 21. června pietní shromáždění k uctění památka 27 popravených představitelů českého odboje. Mezi spolupracujícími organizacemi byl i Junák - svaz skautů a skautek ČR.

MOUDRA

„Nemo nascitur sapiens - Nikdo se nerodí moudrým“ Seneca

Maminka nás učila mluvit a prvním krůčkům, kamarádi nás učili řadě důležitých věcí (které nepokládali rodiče pro nás za vhodné) a skauting nás naučil spoustě opravdu důležitých věcí pro život. Škola nám všem poskytovala stejné vzdělání a výchovu. - A tady jsme u kořene moudra. Nestačí pouze snaha druhých o naše vzdělání, o naše postavení v životě - každý z nás je především odpovědný sám za sebe a tím se myslí i to, že celý život se musíme sami stále učit, abychom byli alespoň malinko „moudří“, abychom byli schopni žít nejen v přírodě, ale i v drsné civilizaci!

Skautskou stezku připravil **br. Vlad. Köhler - Mika**

PAMĚŤ JE TŘEBA SI HÝČKAT

Zapomnětlivost dnes připomíná pomalu virovou epidemii. Postiženy nejsou jen starší generace, ale stěžují si na ni i lidé mladí. Jisté uklidnění přináší rozšířený názor, že pro množství každodenních informací si nelze zapamatovat vše. Je to sice do jisté míry pravda, ale ne úplná. Paměť totiž nepracuje zcela automaticky, je třeba ji trénovat a svým způsobem i hýčkat.

V první řadě by neměl člověk svou paměť zatracovat už předem a říkat si, že je k ničemu. Rovněž nikam nevede, když se za svůj nedostatek kárá a propadá pesimismu. Mnohem účelnější je dělat všechno pro to, aby se situace nezhoršovala, a také věřit, že může být i lépe.

Oslabení paměti často souvisí s neschopností soustředit se dostatečně na určitou věc. Náprava se dá zjednat tak, že si ve volných chvílích se zavřenýma očima podrobně vybavujeme známou

věc nebo situaci. Tento postup se dá rovněž spojit s asociací, tedy s hledáním souvislostí, což nezřídka vede k tomu, že se zapomenutá informace opět vybaví.

Ne všechny údaje a vjemy si zaslouží uložení do paměti. Je na každém, jak je ohodnotí podle důležitosti. Mozek si ale v žádném případě nezaslouží, aby byl zahlcován a obtěžován věcmi nepodstatnými nebo dokonce hloupými.

Pokud to jen trochu jde, měli bychom vše prožívat a sledovat co nejširším záběrem svých smyslů, jak bývá zvykem ve východních kulturách. Vzniká pak jakási řetězová reakce, která postupně vyvolá celý obraz.

Naprostě nenahraditelné je dodržování pořádku a ukládání věcí na stálé místo. Předměty se pak „neztrácejí“ a člověk záhy zjistí, o kolik více má času a méně stresů. Dodržování této zásady nesmírně ulehčuje život.

Bylo prokázáno, že optimismus a pozitivní vnímání světa paměť podporují, zatímco negativní emoce vnášejí do mysli zmatek a přijímaná data svým způsobem zamlžují.

Kdo průběžně dbá na rozšiřování své slovní zásoby, nemívá nijak zvláštní problémy s pamětí. Proto je dobré nevyhýbat se společnosti, dát prostor intelektuální zvědavosti, diskutovat, hodně číst a třeba si psát deník. Listování v něm je navíc užitečné pro připomenutí různých událostí v běhu času. Jde o velmi účinnou terapii i zábavu, kterou bychom neměli podceňovat. S využitím počítače nejde ani o velkou časovou ztrátu.

Nedostatečný spánek okrádá mozek o potřebnou energii. A totéž platí o pohybu, při kterém dochází k okysličení organismu včetně hlavy. Proto je třeba vzít na vědomí, že s rostoucí fyzickou leností to jde zpravidla s kopce i s kapacitou paměti a jejím využíváním.

(tos)

Přetištěno z Práva

INZERCE

CO SE DĚJE O PRÁZDNINÁCH V NAŠEM DOMĚ

V době, kdy vychází srpnové listy, jsem na dovolené v jedné maličké vesničce kousek od Brna. Je už tradicí, že po Vánocích s přítelem plánujeme letní dovolenou u moře, sníme o luxusu, plné penzi a báječných nezalidněných plážích. Tento

sen si necháme párkrát zdát, a pak nám je jasné, že nás to opět potáhne na chaloupku na Moravě. Za ušetřené peníze na luxusu si nakoupíme něco dobrého, něco na sebe a v tamější hospůdce s příjemnou zahrádkou něco do sebe a finančně jsme „na svých“. Domů se vždy vracíme spokojení a odpočinutí.

A co se děje o prázdninách v našem domově? I senioři si dopřávají dovolenou. U dětí, na chaloupce, kam léta jezdí, nebo jen tak vyrazí na procházku do města. Pravidelné aktivity samozřejmě pokračují i v létě a je jen na každém z obyvatel, účastní-li se jich. 26. července jsme pořádali Anenskou slavnost, na které se vždy sejdou oba chlumecké domovy. Když jsme se před začátkem slavnosti podívali na teploměr, docela jsme se vyděsili, ale nakonec pod stromy bylo příjemně a komu to nestačilo, mohl se osvěžit limonádou a zmrzlinovým pohárem. Protože každý rok opékáme na Anenské párky, ani letos jsme

nechtěli, aby senioři přišli zkrátka, a tak jsme jen litovali naše údržbáře, kteří v parném odpoledni rozdělávali oheň a v krbu párky opékali. K tanci a poslechu nám zahrál tentokrát p. Petráček z Hrádku u Nechanic. Všem se moc líbil a budeme rádi, když na podobnou akci zase přijme naše pozvání.

Další den po Anenské jsme ještě vyrazili na půldenní výlet s mentálně postiženými klientkami. Cílem naší cesty byla farma Ostrov.

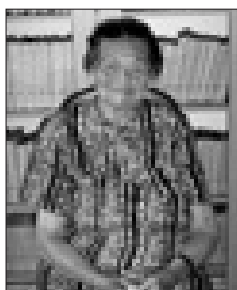

Koně jsme nakrmili chlebem a nevynechali jsem ani pořízení několika fotografií do našeho fotoalba. Výlet jsme zakončili u pana Hrušky, který u nás v domově býval údržbářem a pozval nás na krásnou obrovskou zahradu a též na exkurzi malou „zoologickou zahradou“. Tímto mu děkujeme za pozvání, milé přivítání i za svačinu v podobě merunek, které jsme dostali na cestu.

Loučím se s Vámi, přeji Vám hezký zbytek léta, zachování jasné mysli při těch tropických teplotách a mějte se prima.

Soňa Chloupková
Za Domov důchodců „V Podzámčí“

MŮJ STRÝČEK VINCENC BENEŠ

Je jeden z červencových slunečných dnů a já sedím ve společenské místnosti Domova důchodců „V Podzámčí“. Společnost mi dělá paní Marie Doležalová, žena úctyhodného věku, plná vitality, přes všechny životní starosti i strasti stále usměvavá a vypráví mi svůj životní příběh...

Narodila se jako Marie Benešová v Lišicích. V té době na jejich velký statek jezdil často na návštěvu otcův bratr, akademický malíř Vincenc Beneš, se svou první manželkou Evou Slavičkovou. Po rozpadu tohoto manželství se dcera Antonína Slavička provdala za generála Medka a porodila mu tři syny, ačkoli důvodem rozchodu s Vincencem Benešem bylo to, že nikdy netoužila mít děti. Paní Doležalová ráda vzpomíná na celé své

dětství, na rodiče, své tři bratry a také na strýčka Vincence. Do obecné školy začala chodit v Lišicích, řídicím tu byl tenkrát pan Vích. Poté pokračovala měšťankou v Chlumci nad Cidlinou, kam docházela po čtyři roky. Vlastně dojížděla. Protože od tatínka dostala kolo, aby nemusela tu dálku chodit pěšky. Dodnes dokáže vyjmenovat všechny učitele a to s poznámkou, že je moc zajímavé to, když si nevzpomene, co měla včera k obědu, ale pamatuje si jména těch, kteří ji před desítkami let učili. Přestože ji maminka učila už od 12-ti let vařit, tatínkovi to nestačilo, a tak ji poslal do Nového Bydžova do hospodyňské školy. Odtud vzpomíná na učitele Hlavatého, který hrál krásně na housle.

Na 1. vyučovací hodině zkoušel všechna děvčata ze zpěvu, na druhé pak pravil: „Benešová, pojďte ke mně“, a poté už s ním vždycky zpívala. Než začal hrát, říkával: „Tak pojďte a jedem!“ Když paní Doležalová vzpomíná na svá školní léta, opět se zmiňuje o strýčku Vincencovi, který už v dětství hledal, co by kde mohl nakreslit. Stejně staří chlapci se po cestě ze školy honili a dělali lumpárny, ale Vincence bylo vidět jen s tužkou a papírem, jak se zaujetím kreslí, črtá.

Po škole zůstala paní Doležalová (tehdy vlastně ještě slečna Benešová) doma a nosila svačinu pracovním na pole, které krom statku také vlastnil. Jako z pohádky mi zní vyprávění o tom, jak se všichni scházeli, když se dralo peř. V dnešní úspěchané době, kdy se lidé sobě odcizují, by to určitě nebylo sem tam na škodu. Stačilo by se „obyčejně“ sejít a bez neustálého pokukování na hodinky a displej mobilního telefonu si jen tak popovídat, co říkáte?

Dále mě zajímá, jak se vlastně z Benešové stala Doležalovou. Tedy bylo to tak. V Lovčicích se konala slavnost. Velkou

roli tehdy sehrál nejmladší bratr Ota, za nímž přišel kamarád František s prosbou, zda-li neví o nějakém děvčeti, které by si mohl namluvit. Ota bleskově zareagoval a ukázal na svou sestru Marii. Františkovi se zalíbila, šel ji tedy vyzvat k tanci a ihned na ni vyrukoval s těmito slovy: „Tak jsem se domluvil s Otou, že zejtra se mnou půjdete na rande.“ Jenže maminka samo sebou o nějaké schůzce nechtěla ani slyšet a Marii na ni nepustila. Jenže kdo z vás to nezná. Buď je člověk zvědavý nebo už natolik zamilovaný, že stejně uteče. Tentokrát však útek nebyl nic platný, protože když dorazila na místo schůzky, nikde nikdo. Až později se domluvili, že se měli sice sejít u závor, každý z nich v tu domluvenou hodinu ale čekal jinde. A přece se sešli. František za Marií chodil a jezdil, na kole či na koni, jak to bylo zrovna možné, a na jejich schůzky rádně dohlížela maminka.

V červenci roku 1939 došlo na oddávky. Obřad se konal na faře sv. Mikuláše v Praze a svědkem paní Marie byl strýček Vincenc Beneš. Svatební hostina se pak odehrála v jeho vile na adrese Ořechovka čp. 492, Praha. Musel to být jistě neobyčejný den. Za prvé proto, že nevěstou chce být každá malá holčička až právě do té doby, než ji někdo požádá o ruku, za druhé pak proto, že když už o ruku požádá, je to ten, koho opravdu milujeme, a za třetí nám je svědkem toho všeho člověk, kterého si vážíme a máme ho rádi. Tím svědkem byl Vincenc Beneš, který se narodil v Lišicích 22. ledna roku 1883. Jeho otcem byl František Beneš, který jako nejmladší syn převzal po otci hospodářství roku 1859. Matka se jmenovala Františka a byla dcerou Jana Bludského z Nepolis. Vincenc byl posledním synem ze sedmi dětí. Do vínku dostal dar od Boha,

který mohl za svůj dlouhý život plně využít a díky jemuž také obohatil seznam Čechů, kteří jsou chloubou národa. V letech 1902-1904 studoval na Uměleckoprůmyslové škole a na Akademii výtvarných umění v Praze v letech 1904-1907. V letech 1909-1911 a v roce 1917 byl členem Spolku výtvarných umělců Mánes. V roce 1933 byl přijat do České akademie věd a umění. Byl také aktivním členem Osmy a Skupiny výtvarných umělců. Jeho styl byl zpočátku ovlivněn kubismem a fauvismem, později tvořil realistické olejomalby, z nichž je patrné ovlivnění neoklasicismem. Publikoval v Uměleckém měsíčníku. Mezi jeho nejvýznamnější díla patří cyklus krajin pro Národní divadlo. S Otakarem Nejedlým maloval krajiny z bojišť legií pro památník na Vítkově. Vytvořil také návrh na pomník na hrobku, po zhotovení akademickým sochařem profesorem Bendou byl tento pomník umístěn v Novém Bydžově, pak byl přemístěn na chlumecký hřbitov, kde je již několik let. Zemřel 27. března roku 1979 v Praze. A jaký byl jako člověk? Paní Doležalová na něj vzpomíná s láskou. Byl hodný, milý, když jezdil k Benešovům do Lišic, miloval koláče pečené v peci na posvícení. Celkem třikrát se za svůj život stihl oženit a až díky třetímu manželství měl 2 děti, syna a dceru. Paní Doležalová si vybavuje výlet se strýčkem, kdy se podívala spolu s ním a jeho přáteli na střechu jednoho pražského kostela. Se zaujetím líčí nádherný výhled na Prahu!

Dívám se na staré černobílé fotografie, kde lze spatřit všechny tváře z příběhu paní Doležalové. Tatínek, bratři, strýček Vincenc, jeho ženy...

Čas běží dál a díky třem synům už má dnes paní Doležalová kupu vnoučátek i pravnoučat. Žije v Domově důchodců „V Podzámčí“ v Chlumci nad Cidlinou. Jak sama říká, má prima spolubydlící, které se může se vším svěřit. I já mám pocit, že na tomto pokoji rozhodně nechybí tolerance, vlídné slovo je tu samozřejmostí a to jsou důležité aspekty k naplnění poklidného prožití podzimu života. Touží po tom, aby na sebe byli lidé hodní a dokázali se domluvit po dobrém. „Co jiného už na tom světě máme?“, ptá se. Domov důchodců je tady pro ty, kteří už nejsou schopni zvládnout vše tak, jak by bylo potřeba. Když už zdravotní stav neslouží tak, jak by mělo, když jsou děti zaneprázdněné prací a svými dětmi (to nelze nikomu vyčítat, protože taková je jednoduše doba), když je člověk doma sám a touží si popovídat s někým, kdo mu rozumí a vyslechne ho. Naším obyvatelům je 70, 80, 90 i více let a za tu dobu stihli zažít opravdu neskutečné množství radostí, starostí, příhod, které se nesmazatelně zapíší na srdci i na duši člověka. Úcta ke stáří je samozřejmostí. A kdo ji nemá, nechť ji začne pěstovat, protože každý z nás bude jednou seniorem...

Paní Doležalové přeji do dalších let mnoho zdraví, ať jí vydrží úsměv na tváři, ať jí dál potkáváme na procházkách chlumeckými ulicemi, ať jí chutná jíst, ať potřebuje minimum léků a také jí přeji maximální radost z vnoučátek.

Děkuji za Váš příběh.

Soňa Chloupková

Vincenc Beneš s dcerou

ZLATÉ PRAVIDLO

Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jednejte s nimi /Mat 7,12/.

Na základě ujištění, že nás Bůh miluje, stanovil Pán Ježíš základní pravidlo všech mezilidských vztahů - lásku jednoho k druhému. Izraelité se starali jen o zisk. Zajímali se jen o to, jak si zajistit vliv a vážnost. Pán Ježíš však učí, že se nemáme starat, kolik dostaneme, ale kolik můžeme sami darovat. Míru našich povinností k druhým nacházíme v tom, co pokládáme za povinnost jiných vůči nám. Při jednání s lidmi si představte sami sebe na jejich místě. Vžijte se do jejich pocitů, těžkostí, zklamání, radostí i starostí, představte si, že jste v jejich situaci, a pak s nimi jednejte tak, jak byste chtěli, aby oni jednali s vámi. To je skutečné pravidlo čestného jednání. Je to vlastně vyjádření přikázání: Miluj svého bližního jako sám sebe /Mat 22,39/.

Toto zlaté pravidlo je podstatou pravé zdvořilosti a nejvěrněji je zobrazeno

v životě a povaze Pána Ježíše. Jaká mírnost a láska se projevovala v každodenním životě našeho Spasitele! Jaká šlechetnost z něho vyzařovala. Jeho opravdoví následovníci se budou projevovat podobně. Budou zrcadlit Boží světlo, které ukáže cestu klopýtajícím a unaveným. Člověk, který nemá správnou představu o dokonalém charakteru, není schopen projevovat soucit a laskavost Ježíše Krista. Vliv Boží milosti obměkčuje srdce, zjemňuje a očišťuje city, propůjčuje vnímavost a smysl pro to, co je vhodné.

Zlaté pravidlo má ještě hlubší smysl. Každého, kdo se stal správcem některého z Božích darů, Bůh vyzývá, aby se dělil s lidmi, kteří žijí v nevědomosti a v temnotě. Máme za úkol dělit se i s nejubožejšími a nejzaostalejšími lidmi na světě s tím, co jsme poznali o Boží lásce a se všemi dary Boží milosti, které nás obohatily.

Zlaté pravidlo učí v podstatě stejnou pravdu, kterou vyjadřuje kázání na hoře

u ev. Lukáše: Jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám. Co děláme druhým, ať dobro nebo zlo, působí na nás zpětně, buď jako požehnání, nebo jako prokletí. Co dáváme, to také dostaneme. Co dáváme v době, kdy je toho třeba, vrátí se nám mnohdy čtyřnásobně - v hodnotách nebeského království. Za všechny dary - nezištné dary nás Bůh odmění i v tomto časném životě bohatšími projevy své lásky, která je základem všech nebeských pokladů a slávy nebes. Podobně se vrací i projevené zlo. Kdo si dovoluje odsuzovat nebo zmalomyslnovat, zakusí na vlastní kůži, co připravoval druhým. Pociť, co museli vytrpět jiní, protože ve vztahu k nim neměl dostatek pochopení a lásky.

Bůh to tak ustanovil, protože nás miluje. **Vede nás, abychom si zošklivili tvrdost vlastního srdce a umožnili Pánu Ježíši, aby v něm přebýval. A tak ze zla vzchází dobro a co se zdálo prokletím, se mění v požehnání.**

Nechť Bůh žehná vám všem - věřícím i nevěřícím.

J. Tesař, farář ČČSH

MEMORIÁL LADISLAVA HEGERA

semifinále: Chlumec - Převýšov 1:1 (0:1) 2:4 na PK
br: Vopátek - Jarkovský

V úvodním semifinále se hrál solidní fotbal z obou stran. V první půli měli Převýšovští více ze hry a zaslouženě se ujali vedení. Po přestávce se domácí zlepšili, vyrovnali exportní brankou Vopátka z 25 m a dovedli zápas k penaltám. V nich byli úspěšnější hosté, když rozhodující proměnil Cibulka.

Nový Bydžov - Kosičky 5:1 (0:0)

br: Průcha 2, Pánek 2, Hruška - Donát

V první půli Kosičky solidně bránily a držely vyrovnaný stav. Po přestávce Bydžov přidal a dovedl zápas k snadnému vítězství, které se zrodilo z pěkných kombinačních akcí.

o 3. místo: Chlumec - Kosičky 0:1 (0:1)

br: Samek

Domáci dali příležitost i dalším hráčům širšího kádru a úroveň jejich hry šla dolů. Hosté prokázali větší touhu po vítězství a rozhodli zápas brankou Samka. Jejich další příležitosti vyčtyl brankář Koliáš.

finále: Převýšov - Nový Bydžov 1:0 (1:0)

br: Klicnar

Ve finále byla dvoustovka diváků svědky kvalitních výkonů obou mužstev. Novobydžovští šetřili hlavní opory na nedělní pohár s Týništěm, a i proto byl Převýšov právě o tu jednu branku lepší.

Konečné pořadí: 1. SK Převýšov, 2. FK Nový Bydžov, 3. Spartak Kosičky, 4. FK Chlumec n. C.

nejlepší hráč: P. Tér (Spartak Kosičky)

nejlepší brankář: Martin Pilař (SK Převýšov)

SOUPISKY TÝMŮ:

SK Převýšov: M. Pilař, R. Petr, P. Pilař, Steklý, Cibulka, Trval, Rohrich, Jarkovský, T. Hrabík, P. Hrabík, Lindenthal, Kubánek, Dvořák, Štoček, Klicnar, Vaněk, Ročín.

Trenér Bohuslav Pilný

FK Nový Bydžov: Lajvr, Marko, Obermajer, Šoufek, Tauchman, Hruška, Novák, Valenta, Tomeš, Věchet, Pánek, Tesař, Archalous, Průcha, Blažek, Váňa, Bradna, Vízek, A. Suchochleb. **Trenéři** V. Blažej a Z. Houška.

Spartak Kosičky: Kysilka, Sajkršmíd, A. Petr, Vávra, Šanda, Jelínek, Havlín, Tér, Volf, Zálabák, Donát, Samek.

Trenér P. Tér st.

FK Chlumec: Čermohrávek P., Koliáš J., Beneš, Miške, Černohlávek J., Kycelt, Vopátek, Chaloupka, Jelínek, Sedláček, Koliáš R., Volný M., Chára M., Appl, Klok, Hanyš, Drahorád. **Trenér** Petr Vaníček.

Martin Fírbacher (hlavní organizátor): Ve zničujícím vedru jsme byli svědky kvalitních zápasů a myslím, že s průběhem turna-

je museli být diváci i aktéři spokojeni. Oba týmy z krajského přeboru, jak Bydžov tak Převýšov, svými výkony naznačily, že budou opět hrát o čelo tabulky, Kosičkám hodně pomohli zkušení A. Petr, J. Jelínek a P. Tér. Domácí mužstvo bylo oslabeno nejvíce, přesto dokázalo sehrát s Převýšovem solidní partii. Jsem rád, že se nám druhý ročník vzpomínky na kamaráda Ládu Hegera vyvedl, a v hlavě už mám ročník třetí, na kterém bychom chtěli přivítat minimálně jedno divizní mužstvo. Solidní výkony podala i trojice rozhodčích J. Průcha, Kubišta a Sehnoutka. Chtěl bych poděkovat všem, kdo se na přípravě memoriálu podíleli, zvláště pak pánům Kozovi, Machačovi a Vackovi. Velký dík patří také panu Škrhovi za věcné ceny.

TROCHA HUMORU

Na návštěvě u známých se paní Moniková chlubí: „Za mlada jsem bývala výborná stenografka. Že je to pravda, Arnošte?“ obrací se na manžela.

„Ano... Ještě dnes hovoříš dvě stě slov za minutu...“

LV

DOPLŇOVAČKA

1	2	3	4	5
M	M	M	M	M

Představitelé města 1949 - 1950

- Ženské jméno
- Římsky 2003
- Matematické znaménko
- Motorový olej
- Jeden z prstů

Rozluštění na str. 37

LV

TERMÍN UZÁVĚREK A VYDÁNÍ VÝTISKŮ CHLUMECKÝCH LISTŮ

Číslo	Datum uzávěrky	Datum vydání
9/06	čtvrtek 7. 9.	středa 27. 9.
10/06	čtvrtek 5. 10.	čtvrtek 26. 10.
11/06	čtvrtek 2. 11.	čtvrtek 23. 11.
12/06	čtvrtek 30. 11.	čtvrtek 21. 12.

INZERCE

INZERCE

„Kde se pivo vaří, tam se dobře daří“

Nacházíme se v období, kdy na Pražském hradě sídlil „náš milý Rudolf II.“ tedy v letech 1552-1612. Pomineme-li jeho negativa, je nesporné, že z Prahy již roku 1538 učinil svou rezidenci a za jeho vlády se stala věhlasným kulturním centrem. Vraťme se však do Chlumce, abychom se dozvěděli, jak se jezdilo a jezdí do Prahy solicityrovat (žádat o peníze).

Z nápojů, ze kterých obecní pokladnice zisku chtěla, bylo na předním místě pivo. Původně sladoval a vařil pivo každý měšťan tímž právem, jako pékával svůj chléb. Pivo nevařilo se jako dnes, ve společném pivovaru, nýbrž sousedé vařili jeden po druhém, jak na kterého došlo, ve svých várnách.

Piva vařila se dvojí „stará“ nebo „hořká“, ze sladu ječného „bílá“ a ze sladu pšeničného piva „hustá“ nebo „řidká“.

Teprve později byl postaven pivovar, ve kterém sousedé po „střídě“ (po pořádku) za plat pivo vařili. Těm, kdož pivo v pivovare vařili, říkalo se nákladníci.

Léta 1558 jmenují se v Chlumci 3 pivovary, které obec spravovala.

1. pivovar „kostelní“ (při kostele)
2. pivovar při krámech (dnešní Majorát)
3. pivovar kuldanovský (na valech)

Počet várek závisel na svolení vrchnosti a poněvadž čímž více piva se mohlo vařit, tímž větší z toho kynul obecní pokladnici zisk. Nelze se tedy diviti, že sousedé o várky a vystavování piva ve městě i venku se obětavě starali a za tou příčinou i sami do Prahy ke komoře královské nejednou jeli.

Píše se rok 1588 a cesta do Prahy se jen netrhne. Obecní pokladna tučně vydává na outratu osobám, které o věci obecní solicityrovaly. Kronika uvádí dlou-

hý seznam prosebníků, kteří do Prahy cestovali. Bylo nutné najmouti povoz, většinou se dvěma koňmi, a pacholka, kterému bylo nutno zaplatit na bibales (propití). Pan primas s Janem mlynářovým k vyplacení majestátu na várky utratili 6,5 kopy 7 grošů. Zvláště služebníkům fedrujícím při komoře na tůž věc dáno 4 kopy 30 grošů (groš = větší stříbrná mince v Čechách za Václava II.).

Kočímu, který je z Prahy vezl, dáno od fůry a pacholkovi na pivo, pro zlost cesty 2 kopy 4 gr. Podle snešení (usnesení) úřadu a starších obecních v Chlumci dáno za práci, kterouž vedl, Janovi mlynářovi pro obecní potřeby 3 kopy gr.

Kolik ještě bylo nutné darovati Jeho Milosti, radám i služebníkům do Prahy, kteří o věci obecní solicityrovali, též také podle vysumírování posílám od chůze dáno 11 kop 10,5 gr.

Ryb zasláno 2,5 džberu kaprův, též štik, ouhořův, klenat a jiných ryb. Obětaví sousedé byli nuceni vydat 98 kop 64 gr., kromě jiných darů, než obměkčili majestát císaře Rudolfa II. Zřejmě se to pánům na chlumeckém rathouze vyplatilo.

Tak se vařilo pivo: technologie se skládala ze dvou základních procesů.

Přípravy sladu a vlastního vaření piva. Slad chystali sladovníci a obvykle prodávali nákladníkům, to jest lidem, kterým náleželo právo várečné.

Slad se vyráběl z pšenice, ječmene, sem tam i z ova. Sladovník nejdříve obilí namočil a rozprostřel v teple, aby vzklíčilo. Ve sladovnách se obilí zároveň sušilo. Mleč sladu uzavřel první fázi přípravy piva semletím sladu. Ve velkých pánvích se potom slad několikrát převařil a za stálého míchání rozpustil v řídké těsto. Tento tzv. rmut se slil a nechal ustát v kádi. Následovalo krátké vaření chmele a rmutu. A pivo bylo zhruba ho-

tovo. Ještě potřebovalo vychladit, poté vykvasit, nato se točilo do sudů, kde se vyčeřilo.

Nákladník vystavenou várku šenkoval sám, anebo ji prodával šenkýřům. Obecní měšec měl nejlepší příjem z tak zvaného posudného, které musel platit každý šenkýř a nákladník z piva prodaného, tak i nákladník z piva doma vypitého (nákladník = podnikatel).

Závěrem příhoda, jak jeden známý chlumecký „pítec“ na velké placení zapomněl a jak jemu unikl. Píše se rok 1617, když občan zvaný „Bolebříško“ z tohoto světa prostředkem smrti vykročil. Kronika uvádí i plné jméno tohoto občana „pitce“, které však nemohu pro jistotu podobnost k dnešnímu stavu naplno uvést. Ze zprávy věřitelů: Václav Písecký jménem všech nákladníků prohlášení učinil, že Bolebříško za sebou registra zanechal a že účtu nesložil.

Jan Mydlář, výběřčí posudného, učinil o nebožtíkovi ohlášení, že dvakrátě varně zasedl (zůstal dlužen).

Eva Loudová, že ji Bolebříško za pivo porůznu pobrané i hotových peněz půjčených zaplatiti zůstal povinen, což činí 58 gr.

Tak se Bolebříško z dluhů svlékl a nikdo si na něm už nikdy nic nevzal.

L. P. 1623 vznikl v Chlumci pivovar panský a jeho zánik pamatují ještě někteří chlumečtí občané.

„Kde se pivo pije, tam se dobře žije.“

Povídání o chlumeckých pivovarech si dovoluji věnovati panu Janu Perntovi, správci sběrného dvora, našemu čtenáři, kterému zároveň patří poděkování za sponzorský dar kancelářského papíru pro moji stále nenasytnou tiskárnu počítače.

Ze starých kronik sestavil

Jindřich Celler

TROCHA HUMORU

Nestačily ti dva infarkty? Víš, co říkal pan doktor. Koukej se na krváky a ne na večerní zprávy.

Lékař vykázal nedočkavé dědice do předpokoje, aby mohl vyšetřit jejich bo-

hatou nemocnou babičku. Pak si zavolal jednoho z nich a pravil: „Připravte šetrně ostatní na to, že se babička uzdraví.“

Paní učitelka poučuje žáky: „Člověk, který ustoupí, když není v právu, je mou-

drý. Člověk, který je v právu a ustoupí, je jaký, Kalousku?“

„Prosím, ženatý.“

Manželé jdou na návštěvu. Ona ho nabádá: „Františku, mluv, co nejméně!“

„Proč?“

„Tvrdila jsem jim, že jsem se vdala za chytrého muže...“

LV

ŠKROBENÉ HLAVY

Průběžně s nacvičováním programu stálého repertoáru SEMAFORu probíhala zároveň příprava na představení souboru DIVADLA MASEK. Jiří Suchý jej, dá se říci, přijal pod svá křídla, aby se částečně využil prostor divadla, kdy měl SEMAFOR pauzu, tedy volný den, a aby zároveň pomohl mladým začínajícím divadelníkům z loutkářské fakulty k uskutečnění jejich uměleckých plánů.

Šéfem nebo hlavou skupiny nebyl nikdo jiný, než Jan Švankmajer. Do souboru patřila jeho budoucí žena Eva, Juraj Herz, Jiří Procházka, Blanka Vrbenská. A zapomněla bych na Marii Kočkovou. Byli partou nadšenců zase jinak směřovaných a pro svou práci mimořádně zaujatých. Pan Suchý mne „půjčil“ k uskutečnění jejich plánů, takže jsem s jejich skupinou dost úzce spolupracovala a tím je více poznala.

Pana „šéfa“, Jana Švankmajera jsme familiérně oslovovali kamarádským jménem, které si přinesl už i z fakulty, a to z drobnělinou od Honzy: Honýn. Byl duší souboru.

Bylo zajímavé sledovat rozdílnou práci, tolik se lišící od projevu a pojetí SEMAFORu. Lidé z loutkářské fakulty si s sebou nesli stále odkaz potulných nebo kočujících loutkářů s velkou dávkou svobody - byli zvyklí vodit dřevěné herce a přes ně uplatňovat sami sebe, svým

hlasem a manipulací. Oživovat tyto spolupracovníky. Prostě, počítat s nimi.

Ted' chtěli trochu obrátit dosavadní smysl své práce - chtěli se stát loutkou i sebou samými. Napodobit chůzi, veškerý pohyb svých bývalých dřevěných spolupracovníků, tj. přijmout jejich pohybové možnosti. Trhavou chůzi, toporné držení těla při sezení, nakonec i jazyk mluvy starého loutkářského mistra Jana Kopeckého. Dnes se forma pohybu loutek používá běžně, dokonce i v baletu - tehdy to u nás bylo novum. Pamatuji se, jak mne překvapilo, když jsme byli na zájezdu v Holandsku, že tuto formu loutkového pohybu předváděli jejich herci i na ulicích Amsterdamu - a - bohužel, i pro obživu. Opodál měli položený svůj klobouk, většinou tvrdák, do kterého lidé házeli peníze. Takže mne dokonale zvládnutá změna člověka v loutku velmi překvapila, ale stejně mne překvapil, a to značně nemile, lehce pohozený klobouk. U nás, v naší společnosti, mělo umění a divadelní zvláště, jakousi výsostnou roli. Umění se u nás chápalo jako výsostný projev ducha národa. A jak mne tu doposud udivovalo množství perfektního zboží, čistota, až jakási spokojenost, byl to pro mne dost nemilý první střet se západní civilizací, která bere i umění jako součást obchodu. Pro mne ponížili smysl dávných kultů,

které v sobě umění stále uchovává a lidské duchovní činnosti na kšeft. A tak mne sice udivila bravurní podívaná, ale zároveň nemile překvapilo zacházení s talenty - duchovním zbožím Holandska.

Libreto hry, kterým se mělo Divadlo masek v Semaforu předvést, mělo protimilitaristické zaměření sestavené z poezie Nezvala, textů Mahena vhodně do tvořené Švankmajerem. A protože byli divadlem masek, vymysleli si pro podtržení charakteru jednotlivých figur masky, rozměrné hlavy, které si nasazovali na ramena. A právě ty jsem musela vymodelovat já. Svým způsobem to byla sochařina, a tudíž radost pro mne. Honza měl „atelier“ vskutku v uvozovce, sice na krásném místě, ale-. V zadním traktu jednoho vskutku středověkého domu, přímo na Malé Straně a v Nerudově ulici. Snad „U Slunců“ nebo „U Housliček“, to už si nepamatuji. Byla to vlastně zrušená pekárna i s pecemi a také s nádherným výhledem malými okénky do strže Petřínských sadů, bývalé zahrady Stavovského kláštera. Kdyby tam nebylo jak v morně, bylo by to nádherně trávené léto. Pekaři se tam kdysi pekli a já se musela chodit ohřívat na dvorek. Úplná mrazina. Ale hlavy zdárně vznikaly - museli jsme sem přinést kád' modelovací hlíny, několik kilo mouky - to na nezvyklou dokončovací práci. Měly vzniknout, holt, papírové hlavy, a tak se musela dovézt i halda Rudého práva, které bylo přece největší a nejčtenější, jak zněl slogan na výzdobných panelech k jeho počtě i za výlohami prázdných řeznických krámů, aby tam bylo alespoň něco. Z mouky se uvařila kaše, která byla nejlepším lepidlem, do něho se namáčelo Rudé právo, opravdu savé, rozměrné a dobře zpracovatelné. Z několika vrstev vznikla po proschnutí pevná skořepina musela mít rozměr pro jeho nositele. Rozřízla se, vysvlékla z modelu hlíny, zase slepila a dala vyschnout. Pak se pomalovala - byli tu generálové, jejich rozměrné dámy, prostě jednotlivé postavy ze hry.

Herecky byl pozoruhodný Juraj Herz. S dokonalou mimikou komika, dost podobné projevu Charlieho Chaplina. Juraj byl pohybově talentovaný, se smyslem pro geg a nevázaně veselí. Jako dítě prošel tragickou zkušeností koncentráku, snad proto se dovedl tak radostně a až

nevázaně radovat ze života. A to dost, jak sama tvrdila i jeho žena Eva, která byla moje dobrá kamarádka a na Juraje měla své uzemňovací metody. Měli tříletého synka s krásnými velkýma očima a dlouhou španělskou hlavou. Dnes to bude muž v nejlepším věku mezi čtyřiceti pěti až padesáti lety.

V současné době je Juraj Herz umístěný mezi nemnoha našimi nejlepšími filmovými režiséry a ověněný mnoha světovými cenami. Jistě ne posledními. Obdivovala jsem Petrolejové lampy se skvělým výkonem Petra Čepka, Morgianu s Ivou Janžurovou v nezapomenutelné dvojroli, Spalovače mrtvol - tam dominoval Hrušínský. Holky z porcelánu! S Dagmar Havlovou (Veškrnovou). Bylo jich prostě ještě víc!

Také Jan Švankmajer propadl filmu, ne sice dějově poutavému. - Jeho filmy byly fantaskní a estetickou alchymii, bezesporu ve světě filmu ojedinělou, takže i on měl své vavříny. Sláva nebyla jen jeho - patřil i zemi, do které patří. Patří i Evě, jeho ženě, která s ním na projektech spolupracuje. Je i známou malířkou.

Musím si škrtnout - lidé mají strašnou vlastnost - hrozně závidí. Místo, aby

na své slavnější spoluobčany byli hrdí (tedy pokud ještě žijí), vadí jim, nepřejí jim. Nemyslím jen na nás, jak se často říká. Je to neštěstí celého lidského rodu. Přece, čím více schopných lidí, tím je každá země bohatší, váženější - nakonec, část jejich úspěchu padá i na zemi, ze které pochází, a tedy i na ně. Jednotlivce. A závistníky. Ti pracovití, citliví jsou slávou své země. Jejím srdcem. Já jim tleskám a i když by byli mí nepřátelé nebo by mne jejich obor nezajímal, uznám jejich velikost. Proč závidět dar, který dostali a který je mnohdy pronásleduje a nutí až k nelidské námaze? Nikdy to není zadarmo!

Snad proto se po dvou letech jejich skupina rozpadla. Bylo v ní příliš individualit, které spěly k vlastní tvůrčí práci, kterým by stačilo jen hru připravit. Oni v ní museli ještě po večerech hrát a to je zdržovalo od vlastních dalších cílů. Jirka Procházka emigroval do Švýcarska a Blanka s Evou se vrátila do říše loutek.

Ale to bylo až po uskutečnění dalších představení, kterými byly mimo ŠKROBENÉ HLAVY z roku 1960, také JOHANNES DOKTOR FAUST uvedený v roce 1961 a jako poslední byl představen v lednu 1962 SBĚRATEL STÍNŮ.

SEMAFOR měl v té době také své, možná nejšťastnější období. Nevím, snad že jsme byli všichni mladí, snad že Divadlo ve Smečkách bylo malé a útulné a jako stvořené pro navázání jisté vzájemnosti s publikem, jisté blízkosti. Mělo své obdivované hvězdy!

SEMAFOR byl v té době pojem - Třeba ROKOKO bylo také známé, ale jejich způsob byl více klasický - SEMAFOR měl prostě „vinou“ Suchého dar bezprostřednosti a určitě také jakýsi výt, který přinášel ne sice zjevně, ale v podtextech a ve vlastní svobodě odbojného ducha.

A tady radostná legrace nikdy ne sklouzávající do banality nebo ohýbání hřbetu. S jemným a poetickým veselím.

M.A.

DOPLŇOVAČKA

Rozluštění doplňovačky ze str. 32: **RINGL**

Děkujeme všem přátelům a známým za květinové dary a účast na posledním rozloučení

s panem **Josefem JIRUŠKOU**
z Nepolis

Děkujeme též pracovníkům pohřební služby pana Netíka za vypravení pohřbu a za zajištění smuteční výzdoby.

manželka Hana
dcera Hana
syn Josef s rodinou
a vnučka Hana s rodinou

*Odešel jsi tiše s noční tmou,
odešel jsi tiše s bolestí svou.
Odešel jsi tiše, jak si osud přál,
ale v našich srdcích žiješ s námi dál.*

Dne 13. 8. 2006 uplynul 1 rok od chvíle, kdy nás bez slůvka rozloučení opustil náš drahý a milovaný manžel, tatínek, syn, bratr a zeť

pan **Roman KARDOŠ**

Za tichou vzpomínku děkujeme všem, kteří ho znali a měli rádi.

Zarmoucená rodina

Letos by se dožili 100 let moje rodiče, manželé

pan **Jan MACHEK**
rodák z Krakovan
nar. 17. 3. 1906 zemř. 4. 1. 1962

paní **Josefa MACHKOVÁ**
rozená Praunová
rodačka z Chlumce nad Cidlinou
nar. 1. 10. 1906 zemř. 13. 9. 1989.

Za vzpomínku na mé rodiče děkuji.

Věra Fialová dcera s rodinou

INZERCE

NAROZENÉ DĚTI S TRVALÝM BYDLIŠTĚM V CHLUMCI N. C.

Sára Klozová
Jan Voříšek

Jiří Srdínko
Tereza Silvarová

ODEŠLI Z NAŠICH ŘAD

Vlasta Šabachová 78 let
Milada Felgrová 90 let

Marie Kincnerová 85 let

za evidenci obyvatel: Ivana Fölklová

SŇATKY UZAVŘENÉ V OBŘADNÍ SÍNĚ MĚSTSKÉHO ÚŘADU

21. 7. 2006
Luboš Kyba + Helena Koubková
Aleš Rejthar + Radka Tučková

22. 7. 2006
Miroslav Langr + Jana Holmanová
Jan Novák + Jana Panchartková

SŇATKY UZAVŘENÉ NA ZÁMKU KARLOVA KORUNA

1. 7. 2006
David Lukáš + Kateřina Hovorková

14. 7. 2006
Jan Knobloch + Petra Bodláková

15. 7. 2006
Roman Mamiňák + Vilma Majerová
Radek Dlouhý + Iva Drahokoupilová

Leoš Novák + Monika Lhotáková
Miloslav Synek + Lucie Förstlová
Alexander Michael Meyer + Kristina Vášová
Patrik Fiferna + Martina Slavíková

29. 7. 2006
Jiří Festa + Lenka Procházková
Martin Vávra + Iva Loudová

za matriku Ivona Uchytilová

VÝROČÍ NAROZENÍ - ZÁŘÍ 2006

85 let
Paní Zdeňka Hájková nar. 1. 9. 1921
Palackého 29/III, Chlumeck nad Cidlinou

Paní Milada Kozáková nar. 17. 9. 1921
Klicperova 81/IV, Chlumeck nad Cidlinou

90 let
Paní Jiřina Krenčíková nar. 3. 9. 1916
SNP 694/IV, Chlumeck nad Cidlinou

Paní Marie Dušátková nar. 12. 9. 1916
Řihova 365/IV, Chlumeck nad Cidlinou

94 let
Pan Antonín Lauterbach nar. 2. 9. 1912
Riegrova 282/IV, Chlumeck nad Cidlinou

Paní Marta Kolouchová nar. 17. 9. 1912
Švermova 376/IV, Chlumeck nad Cidlinou

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme.
za sociální oddělení: Mgr. Zdena Valentová

Chlumecké listy - vydává Město Chlumeck nad Cidlinou - řídí redakční rada - vytiskl TNM Print, s.r.o., Poděbrady - vychází pravidelně dvanáctkrát ročně - příspěvky nejsou honorovány a nevracejí se - příspěvky zasílejte psané na stroji ob řádek nebo v digitální formě (na disketě) na adresu: Městský úřad - správní odbor, 503 51 Chlumeck nad Cidlinou, telefon 495 703 875 nebo elektronickou poštou na adresu: chlisty@seznam.cz - povoleno Okresním úřadem v Hradci Král. reg. zn. MK ČR E 11410. Uzávěrka příštího čísla je 7. 9. 2006. Cena 14,- Kč. Foto na první straně obálky Ant. Fibigr. Názory vyjádřené v článcích se nemusí shodovat s názorem redakce a vydavatele.

INZERCE